

Pvd w

CAISSA

NIEUWS

381

schaakvereniging
Caissa

wedstrijd gespeeld op 7-3-00

wit Mr. Jolles		zwart Mr. Leluw		wit Mr. Jolles		zwart Mr. Leluw	
1	64	1	64	21	1-2-20	21	64
2	103	2	103	22	103	22	103
3	94	3	94	23	103	23	103
4	103	4	103	24	103	24	103
5	103	5	103	25	103	25	103
6	103	6	103	26	103	26	103
7	103	7	103	27	103	27	103
8	103	8	103	28	103	28	103
9	103	9	103	29	103	29	103
10	103	10	103	30	103	30	103
11	103	11	103	31	103	31	103
12	103	12	103	32	103	32	103
13	103	13	103	33	103	33	103
14	103	14	103	34	103	34	103
15	103	15	103	35	103	35	103
16	103	16	103	36	103	36	103
17	103	17	103	37	103	37	103
18	103	18	103	38	103	38	103
19	103	19	103	39	103	39	103
20	103	20	103	40	103	40	103

Uit de prullenbak

april 2000

Van het bestuur

Het ledenaantal van de vereniging stijgt. Hieraan is in de eerste plaats de op-richting van de jeugdafdeling debet. Er bedankt af en toe een lid maar er komen ook weer nieuwe leden bij. Wij zitten nu weer ruim boven de honderd leden. Aan het clubbezoek kan je dat niet merken. Het voetbal is natuurlijk een grote concurrent, maar velen lijken er ook een gewoonte van te maken niet meer elke week op de club te schaken. Op het ogenblik speelt ook het Persoonlijk Kampioenschap van de SGA, maar de meeste deelnemers van Caïssa waren afgelopen dinsdag (14 maart) wel op de club.

Het bestuur vergaderde ook deze maand weer. Voor de gelegenheid op een nieuwe locatie: bij onze secretaris Peter v.d. Werf in de Staalstraat. We misten Mirjam (materiaal), Tony Lith (CaïssaNieuws) en Hans Uiterwijk (Jeugd). Maar Eric van Tuyll was er als aankomend materiaal-commissaris. We hebben nu weer een datum vastgesteld voor het reinigen van ons materiaal (25 maart). De vorige keer liep er wat mis. Dit jaar zullen we maar één avond snelschaken. Het is nog niet helemaal duidelijk of de activiteiten-commissie (Narings, Kikkert, Spits etc.) dit organiseert of het bestuur. In ieder geval hebben we weer prijzen in natura, zoals gevraagd is en ook op verzoek van de genoemde commissie.

Onze externe wedstrijdleider Theo Wijers kan lang niet alle vergaderingen van het bestuur bijwonen, maar nu was er wel. Hij had slecht nieuws: Caïssa 3 is gedegradeerd en het team zal uit de roulatie worden genomen. We zullen volgend jaar vrijwel zeker met een team minder spelen. Eén en ander zal zo snel als mogelijk door Theo en de plaatsingscommissie moeten worden

ingevuld. Maar Theo had ook goed nieuws: Caïssa 5 heeft kampioenskansen en de overige teams handhaven zich redelijk.

Onze interne wedstrijdleider Steven Kuypers kondigde aan zijn langste tijd in het bestuur gezeten te hebben. We zullen op termijn dus ook een nieuwe interne wedstrijdleider moeten vinden.

Onze penningmeester Tony Slengard zal de komende weken alle acceptgiro's de deur uit hebben. Weest u zo alert om ook zo spoedig mogelijk uw schulden aan de club te voldoen. Na 1 mei riskeert u een boete als uw contributie nog open staat.

De komende maanden zullen we meer gaan merken van de verbouwing. Nu de kerk zowat klaar is, komen de bijgebouwen aan de beurt. Onze kasten krijgen een andere plaats, er komt een deur naar de tuin en in de hal zullen twee toiletten komen. Enige overlast zal niet te vermijden zijn en wij vragen daar uw begrip voor.

Wij wensen u een goede afsluiting van het seizoen toe. Frans Oranje

Slepende affaire

De verbijstering van Gerard Rill

Frans Oranje

In CaïssaNieuws 380 staat een aardige open brief van Gerard Rill aan Leo Oomens. Zowel een reactie op wat Leo in CN 379 schreef, als hun onderlinge partij grijp ik. Gerard begint met *tot zijn verbijstering* te constateren dat Frans Oranje vergeten was de meest slepende affaire uit de geschiedenis van Caïssa in te dienen bij het SGA-bestuur. Ik heb een poosje naar deze zin zitten staren om te trachten die te begripen. Daarna nog eens nagelezen wat ik in CN 379 over *'de meest slepende affaire uit de geschiedenis van Caïssa'* geschreven had.

Daarom een paar opmerkingen:

1. Een affaire kun je onmogelijk indienen bij het SGA-bestuur.

2. Frans Oranje was niets vergeten, alleen was de tekst van de motie die Caïssa op de ALV van de SGA in november niet van te voren bij het bestuur aangekomen, omdat we een verkeerd adres gebruikten (wel stom overigens). Als de PTT er niet een maand over had gedaan om de enveloppe onbestelbaar terug te bezorgen, hadden we het nog kunnen corrigeren.

3. Op de genoemde ALV van de SGA is wel de betreffende motie ingediend maar met grote meerderheid verworpen.

Verder kan ik nog opmerken, dat de *'de meest slepende affaire uit de geschiedenis van Caïssa'* niet een zaak is tussen Jeanne Potters en het SGA-bestuur, wat bijna iedereen denkt, maar het gaat hier tussen Jeanne Potters en de hele SGA. En als Gerard Rill wil weten hoe het precies allemaal zit moet hij zeker eens met mij komen praten. Dat had hem in ieder geval behoed voor het schrijven van de zin, die ik hierboven citeerde, en die ik niet erg snugger vind.

Want verderop schrijft Gerard toch wel aardige dingen al denk ik, dat de 'ivoren toren' niet zo ivoor en hoog is als Gerard denkt. Natuurlijk zullen wij prijzen of afkeuren wat er binnen Caïssa gebeurt, maar zo hoort het ook.

Bestuurscrisis?

Een antwoord aan Gerard

Leo Oomens

Beste Gerard,

Een briefwisseling in CaïssaNieuws brengt vertraging met zich mee, maar ik heb je de laatste weken ook niet op de club gezien, dus een tussendoortje kon ook niet.

Laat ik beginnen met je gelijk geven: mijn

stukje in het middenrif kwam voort uit bezorgdheid. Ik probeerde bijna terloops, in een stukje dat aan nostalgie deed en aan wat geschiedenis, iets te ventileren van mijn bezorgdheid over het reilen en zeilen op de club. De vorige algemene vergadering liet goed zien dat er iets mis is. De lauwe bezetting op de clubavonden laat daarvan een ander aspect zien.

Waar gaat het om: op de vergadering was er een actieve oppositie tegen het zittende bestuur. Op de vergadering zelf was het optreden van het bestuur tegenover die oppositie niet heel sterk. Is dat een bestuurscrisis?

Ik zie een heel andere crisis: en die zit in de verhouding tussen de leden en de club. De geringe opkomst op clubavonden is daarvan het vervelendste symptoom. Het gaat daarbij ongetwijfeld om tal van verschillende factoren bij elk lid afzonderlijk. Maar de uitkomst is dat er maar weinig leden op de club komen schaken. Leden die weinig komen, haken op den duur af.

Een van de problemen die op de vergadering ter sprake kwam, was de werving van nieuwe leden. Dat is belangrijk en er wordt naar ik veronderstel nog steeds niet veel aan gedaan. Dat zou het bestuur, dat op die vergadering beloofde een aantal mogelijke ideeën uit te proberen, zich mis-schien wel aan mogen trekken.

Maar veel belangrijker is het om de leden die we hebben ook te houden. Die moeten zich verbonden voelen met de club, de club moet hun het idee geven dat die leden er toe doen. Hoe dat moet is natuurlijk nog niet zo makkelijk te zeggen, maar het moet. De 'bestuurscrisis', - voorzover die er is -, heeft daar mee te maken. Ik zie het als een probleem dat er in de 20 jaar dat ik lid ben van Caïssa, eigenlijk maar drie verschillende voorzitters zijn geweest: behalve Frans, ook nog Errit en Robert. Ik reken het interim-

jaar van Joost en John dus even niet mee. Maar op zich zelf is dat interimjaar ook symptoom van het zelfde probleem.

Wie zich beschikbaar stelt voor het bestuur, weet van te voren dat hij dat doet voor een behoorlijk aantal jaren. Wat er daardoor gebeurt is dat de andere leden zich dat bestuur een beetje laten aanleunen. Alsof ze daar maar weinig mee te maken hebben. Als er maar prettig geschaakt kan worden. Met dat laatste is niets mis, maar een club kan alleen goed functioneren wanneer de leden - niet per se alle, maar een groot aantal - zich betrokken voelen bij het welzijn van de club. En daar ontbreekt het aan bij Caïssa.

In mijn ogen is het niet goed dat het bestuur al weer enige jaren volledig bestaat uit vertegenwoordigers van wat ik hier nu maar het middenrif heb genoemd. De gemiddelde rating van dit bestuur ligt vermoedelijk royaal onder de 1600. Dat hoeft niet te leiden tot problemen, ook bescheiden schakers kunnen grote geschiktheid hebben voor bestuurlijke zaken, maar het bestuur moet ook een vertegenwoordigende rol hebben. Op de vergadering leek mij duidelijk te worden dat de topspelers van Caïssa, met ratings van 2000 en hoger en ook een heel eind daaronder nog, zich in het zittende bestuur onvoldoende herkennen.

De laatste topspeler die deel uitmaakte van het bestuur was Jaap Spreeuw en dat is al weer wat jaren geleden. De oppositie van de laatste septembervergadering, gaf mij de hoop dat dat in de komende jaren anders zou kunnen worden. Dat er zicht zou komen op een bestuur van een meer representatieve samenstelling dan het zittende.

Of zo'n bestuur ook meer zou doen en met meer effect dan het nu functionerende, dat het dan opeens veel beter zou gaan met

de jeugdafdeling, met de ledenwerving, met de affaire Jeanne Potters, met de teamsamenstelling voor de externe competitie, lijkt mij heel speculatief. De ledenwerving bijvoorbeeld: je moet je daarbij nogal wat inspanningen getroosten door folders te verspreiden, door zelf enthousiasmerend de scholen langs te gaan, met voorspelbaar toch maar weinig rendement. Daar zie ik dus nog niet zomaar de belangrijkste winst van een ander bestuur. Die winst zie ik vrijwel uitsluitend in de cohesie in de club die daardoor verbeterd zou kunnen worden.

Het vervelende is natuurlijk dat het andersom is: doordat zoveel leden zich maar zo weinig bij de club betrokken voelen, hebben er maar zo weinig zin om in het bestuur te gaan zitten. Kennelijk is dat te veel een klotebaantje (ik doe het zonder n, naar analogie van reuzebaantje, een versterkend voorvoegsel van affectieve aard). Die geringe betrokkenheid juist van de sterke spelers die laat zich ook zien op de clubavonden. Het kan niet alleen maar toeval zijn dat ik jou bijvoorbeeld al in geen weken op de club heb gezien.

Voor een deel laat dat zich verklaren door iets wat onvermijdelijk is. Een club heeft altijd een dubbelspoor-karakter: enerzijds schept de club de mogelijkheid plezierig te schaken, alsof het schaken nog steeds een gezelschapsspel is. Anderzijds biedt de club een kanalisering van ambities om goed te schaken. Die twee sporen verdragen elkaar niet altijd. Bij het eerste hoort gezelligheid, praten, lachen, hard op de klok slaan, kortom rumoer. Bij het tweede hoort rust, concentratie en dus stilte. Als het goed is wordt er een bruikbaar compromis gevonden, als iedereen een beetje rekening houdt met anderen dan is er niet veel aan de hand.

Robert Kikkert was altijd het meeste gespitst op rust enz. Als ik het goed heb begrepen gelooft hij niet meer dat die bij

Caïssa mogelijk is. Uit de geringe opkomst van juist de sterkste spelers leidt ik nu maar even af dat meer spelers dan Robert Kikkert zich op de clubavonden ongemakkelijk voelen. Je kunt willen dat het bestuur daar wat aan doet, zoals op de vergadering werd uitgesproken. Maar ook daarvoor is het beter wanneer dat bestuur wat meer representatief is en sterkere spelers bevat: dan heeft het bestuur bijna vanzelf meer autoriteit. Zoals het nu is, kan de arme Steven Kuypers het niet voor elkaar krijgen dat er naar hem wordt geluisterd.

Zo zitten we met een bestuur dat bestaat uit allemaal aardige mensen, die ook allemaal heel erg hun best doen, maar zonder veel effectiviteit.

Ik hoopte dus dat de oppositie van september zou leiden tot een anders samengesteld bestuur. Hoe dat precies moet, is een kwestie van het reglement. Als dat alleen voorziet in uitnodigingen door het zittende bestuur, dan is dat misschien het eerste waar we wat aan moeten doen. Hoe dan

ook: ik vind het jammer dat je in je brief en passant laat weten niet voor een bestuursfunctie te voelen.

Want hoe badinerend je daarover ook kunt doen, Caïssa moet het hebben van leden met ideeën, en die leden moeten ook in de positie zitten om hun ideeën te realiseren. In de praktijk betekent dat ofwel in het bestuur, ofwel zo vlak er naast dat hun ideeën in het bestuur weerklink vinden. Ook om die reden moet het bestuur alle geledingen van de club vertegenwoordigen.

En dus ...

Ik ben lang niet op al jouw punten ingegaan, misschien wel op geen eentje. Ik geloof ook niet dat de club gebaat is bij een discussie in details. Ik geloof dat alles anders moet worden en zeker beter. Maar ik geloof dat dat alleen kan door een grotere betrokkenheid van de leden. Het bestuur is in zijn ineffectiviteit de uitdrukking van de nu te geringe belangstelling van de leden. Elke club krijgt het bestuur dat hij verdient.

CR

Jong-Caïssa

Hans Uiterwijk

Caïssa heeft, nu al bijna 2 jaar, een kleine maar leuke jeugdafdeling, waar kinderen van 8 tot 14 jaar les krijgen via de Brunia-van Wijgerdenstappen-methode, om daarna een potje te spelen. Ook nemen we dit jaar voor het eerst deel aan de S.G.A.-competitie in de Jeugd 3de klasse A.

De eerste wedstrijd tegen Amstelveen 9 (!) ging 2 keer met 4 - 0 verloren, maar na 2 keer 2 - 2 uit tegen Almere werden alle wedstrijden met ruim verschil gewonnen! Helemaal haalden we Amstelveen niet meer in, deze club wordt in deze leeftijdsgroep met zeker 4 teams kampioen, maar volgend jaar gaan we promoveren!

Nu even iets over de laatste wedstrijden.

Thuis tegen DOS A'dam C3, toch sterk ingeschat, werd met 4 - 0 en 3½ - ½ gewonnen. Invaller Lars won meteen maar 2 keer, en dat terwijl hij voor het eerst extern speelde! Verder gaf allen Tim een remise af, omdat hij bij het matzetten niet op het pat lette. De laatste wedstrijd tegen VAS uit werd met 3 - 1 en 3 - 1 gewonnen. Wouter verloor de eerste pot in een toren-eindspel maar won de tweede snel, Thomas won twee keer in recordtempo, Milan won in de aanval 2 keer en Tim won de eerste, maar lette in de tweede niet op de aanvalskansen van de tegenstander.

Nu is Caïssa uitgespeeld, Amstelveen moet nog inhalen tegen DOS 3 (uit), het is nog niet zeker wanneer, en nog tegen Vas 4, zodat er nog niets beslist is.

Volgende keer de eindstand.

CR

HET EERSTE

1 Onbegrijpelijk verwickelingen verklaard

Wan Fokkink

“Van de verwickelingen in Wans partij begrijp ik niets. Wan verliest een stuk maar jaagt tegelijkertijd de zwarte koning voor de pionnen, en volgens mij heeft hij een winnende aanval in handen. Even later zijn de meeste stukken geruild en rest er een toreneindspel dat in remise verzandt.”

Aldus beschreef teamcaptain Menno Meijer mijn partij voor het eerste team tegen Hardenberg in de vorige CaïssaNieuws. Dit vraagt uiteraard om een kleine analyse.

Wan Fokkink - Hans Plasmeijer

Amsterdam, 26.2.00

1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. Pc3 Pf6 4. d4

Dit speel ik al jaren. “Wordt je niet eens moe van dat Schots vierpaardenspel?” vroeg Gerard Rill na afloop. Maar nee, na al die jaren voelt het als een oude schoen, altijd prettig om aan te trekken.

4. .. exd4 5. Pxd4 Lb4 6. Pxc6 bxc6 7. Ld3 d5 8. exd5 cxd5 9. 0-0 c6

Hoofdvariant is 9. .. 0-0 10. Lg5 c6 11. Pa4 (een zet van Lautier). Nu c6 voortijdig is gespeeld, is er geen dringende reden meer om Lg5 in te lassen.

10. Pa4 0-0 11. c4 Le6 12. c5 La5 13. Lf4 Lc7 14. Lxc7? Na deze zwakke zet zit wit meteen in de problemen. Met 14. Dd2 zou wit zijn voordeel(tje) hebben vastgehouden.

14. .. Dxc7 15. h3 Df4 16. a3 Beter was 16. Pc3, om op Db4 armoedig Pa4 terug te spelen. Met de volgende krachtzet wordt het paard op a4 buitenspel gezet.

16. .. d4! 17. Te1 Tfe8 18. Dc1 Dh4 Met 18. .. Dxc1 19. Texc1 Lb3 20. Lc2 bereikt zwart niets.

19. Lc4 Lf5 20. Dd2 Pe4 Na 20. .. Tad8

21. Txe8† Txe8 22. Te1 Txe1† 23. Dxe1 krijgt wit door de dreiging De7 tegenspel.

21. Dxd4! Het alternatief is 21. De2 Kf8 22. Df3.

21. .. Tad8 22. De3 Pd6 En wint, dacht de zwartspeler. Maar wit heeft een venijnige tegenactie.

23. Lxf7† Kxf7 24. Df3 Dxa4 25. cxd6 Kg6 26. Te7 Tg8? Een paniekzet. Na 26. .. Txe7 27. dxe7 Te8 moet wit nog maar aantonen dat hij genoeg compensatie heeft voor het stuk.

27. g4 Td8 28. gxf5† Txf5 29. Dg4† Deze ruil bemoeilijkt de winst.

29. .. Dxc4† 30. hxc4 Td5 31. Txa7 Txd6 32. b4? Hier was 32. Kg2 geboden.

32. .. Kg5 33. f3 Kf4 34. Kg2 Td2† Met remise-aanbod. Naar verluidt zou dit voor Sjoerd de Vos reden zijn om op te geven.

35. Kh3 Kxf3 36. Tfl† Ke2 37. Tff7 Td3† 38. Kg2 Vooral niet 38. Kh4 g5† 39. Kh5 Th3 mat.

38. .. h6 39. Tfe7† Kd2 40. Txc7 Txc7 41. Txc7 Txa3 42. Tg6 Ik dacht dat wit nog steeds zeer goede winstkansen had, maar Plasman vindt een overtuigende verdediging.

42. .. Kc3! 43. Txc6 Na 43. Txc6† Kxb4 44. Txc6 Kc5 gevolgd door Kd5 houdt zwart eenvoudig remise. Ik hoopte nu op 43. .. Kxb4 44. Tc6 met winst.

43. .. Ta6! Een pointe van de vorige zet, aangezien 44. b5 faalt op 44. .. Ta2† en 45. .. cxb5.

44. g5 Kxb4 45. g6 Ta8 46. g7 Tg8 47. Txc6 remise

Wisselende kansen

Philidor Leeuwarden - Caïssa 5½ - 4½

Menno Meijer

Tijdens de laatste ledenvergadering is besloten om de verschijningsfrequentie van CaïssaNieuws omlaag te schroeven. Zoals u

begrijpt gaat dit ten koste van de nieuws-waarde.

Zo heb ik nu de ondankbare taak te verhalen over de 26ste februari waarop wij op ongelukkige manier van Philidor Leeuwarden verloren.

Wat doet een *non-playing captain* zoal gedurende zo'n KNSB-zaterdag? In het aanpalende sportcentrum naar echte sporters kijken. Vanuit de op een hoog gelegen kantine kun je twee kanten opkijken: aan de ene kant krijgen kinderen les in het zeven meter onder water zwemmen, aan de andere kant speelt de Friese basketbaljeugd zich in het zweet. Ik zie hoe een zwaarlijvige jongen met een rood aangelopen hoofd de winst van zijn team om zeep helpt. Bij een stand van 79 tegen 79 en met 30 seconden op de klok probeert hij tweemaal achtereen een afstandsschot. De bal haalt beide keren nog niet de ring, wordt netjes door de tegenpartij afgevangen, die beide keren vanuit de counter scoort. Eindstand: 79 - 83. De jongen met het rood aangelopen hoofd trapt vol zelfverwijt tegen de bank waar medespelers en supporters op zitten.

Verder heb ik een boek meegenomen: *Filosofie van het landschap* van Ton Lemaire. Gegrepen door de titels van de laatste hoofdstukken - *De verschrikkingen van het middaguur*, *De middaghoogte van de wereld* en *Kleine filosofie van het bruin worden* - lees ik het vierde deel van het boek als eerste. Hierin beschrijft Lemaire de rol van de middag in het leven van de mens. Iemand van Leeuwarden 2 kijkt op de kaft van mijn boek en zegt: ‘Oh, dat is die van *De Indi aan in ons bewustzijn*, toch?’. Ik knik, want die titel heb ik net op de achterflap gelezen. Je kunt niet alles weten. Pieter zit met zonnebril achter het bord, want de zon schijnt precies tussen de gordijnen in zijn gezicht.

Ik lees:

De ervaring van de afgeronde, zich in zichzelf concentrerende wereld van de middag is een limiet-ervaring die hoge eisen stelt aan het bewustzijn van haar toeschouwer, de mens. Want wie is in staat de wereld in al haar absoluteheid te verdragen?

Ton Lemaire (1970). *Filosofie van het landschap*, p.218. Ambo, Baarn.

Vanachter zijn bord geeft Pieter een Leeuwarder aan hoe hij het gordijn moet herschikken zodat de zon buiten blijft. In tijdnood zal hij later in een razend ingewikkeld taktische stelling misgrijpen. Op dat moment heeft Elwin, die nu nog naast hem zit, reeds geruisloos verloren.

Ook Jaap loopt al rustig rond: remise door zetherhaling. De rest zit in een lange rij naast elkaar.

We zijn overigens per bus, bestuurd door Pieter, in Friesland beland. Door Noord-Holland, over de afsluitdijk, langs Zürich, naar het sportpark met denksportcentrum aan de rand van Leeuwarden. Gerard is met eigen auto en vrouw naar Friesland afgereisd en blijft het weekend in het noorden. Er kunnen twee niet-rokers mee in de auto. Robert meldt zich uiteraard als eerste.

Halverwege de middag gaat er een golf van hoop door de Caïssagelederen: Avni staat een stuk voor! Karel ziet een vorkje over het hoofd en geeft in arren moede de loper. Hij recht vervolgens echter de rug en wikkelt af naar een eindspel waarin de witte winst steeds problematischer wordt. In de stelling waarin Avni remise aanneemt, heeft zwart inmiddels een griezelig gevaarlijke vrijpion.

Michaël krijgt van Sipke Ernst in de bekende pionoffervariant van de Grünfeld met x Tb1 en y .. Dxa2 een dameoffer te-

gen toren, stuk en pion op c7 naar zijn hoofd. De compensatie lijkt overweldigend, maar Michaël vindt telkens de enige zet. Op het moment dat hij de dame rustig *zurück ins Labor* had kunnen brengen, ziet hij een gewonnen eindspel, offert de dame terug en belandt in een verloren eindspel.

Ik heb het idee dat dit verslag een beetje van de hak op de tak gaat. Dat komt door dat ik de hele tijd probeer in een soort chronologische volgorde alle partijen aan bod te laten komen. Maar dat lukt tweeënhalf maand na dato niet meer. Ik zal opschrijven wat ik nog wel weet.

Wan wint met beide koningen en alle zware stukken in het centrum. Robert wint ook, maar pas veel later. Ook Hajo wint. De tactische verwickelingen op de damevleugel vallen in zijn voordeel uit. Gerards partij kent eveneens een tactisch verloop, met schijn- en echte offers. Uiteindelijk berust hij in remise.

De partij van Hans duurt het langst. Het staat 4½ - 4½. Hans gelooft in zijn stelling. Hij denkt met toren, looper en pionnen tegen dame en pionnen een vesting in handen te hebben. Wij in de hal weten dat dat niet zo is, maar laten hem in de waan. Het is belangrijk om in je stelling te blijven geloven, ook al sta je verloren. Hans' tegenstander is Eddy Scholl, voormalig kampioen van Nederland. Ook dat vertellen we Hans niet. Ik herinner mij dat ik ooit iets over deze man gelezen heb, maar weet niet meer wat en waar.

Gefascineerd door deze passant in de Nederlandse schaakgeschiedenis pak ik thuis *de Koning* erbij, maar ik vind niets. Niet in *de Koning*, niet in *Nederland schaakt!*, niet in *De zuiverste liefde is die tussen een man en zijn paard* van Max Pam, en tot mijn verbazing niet in de index van het complete *Schaakbulletin*, zoals dat tussen 1968 en 1983 verscheen. Niet één keer. Niets. Toch speelt

hij tussen 1967 en 1975 in het Nederlands kampioenschap, waarin hij enkele keren als derde of vierde achter de favorieten eindigt en dat hij in 1970 wint. Aansluitend haalt hij op de Olympiade van 1970 in Siegen een score van 10½ uit 17 aan het eerste bord.

Een week later ligt *De zuiverste liefde...* voor me achter de bar van Gambiet. Van Hajo. Voor Menno. Enkele dagen later spreek ik Hajo. Ik moet maar eens het interview met Donner lezen. Thuis gekomen lees ik:

'Scholl, de arme Scholl. Het is vreselijk hoe het soms met schakers kan aflopen. Het is werkelijk vreselijk. Het worden door en door keurige mensen in Ootmarsum. Zij, die één ogenblik geschitterd hebben, in het licht van de wereld hebben gestaan en dan terecht komen in de duisternis van de eeuwige nacht, het is verschrikkelijk.'

In: Max Pam (1975). *De zuiverste liefde is die tussen een man en zijn paard. Interviews met schakers*. Andriessen, Amsterdam.

In het zesde speeluur drukt Eddy Scholl onze Hans van het bord. We verliezen met het kleinst mogelijke verschil.

Tijdnood beslist in match tegen sterker team

Caïssa - Schaakstad Apeldoorn 2½-7½

Onderweg naar HWP Zaanstad vertelt de heer Kikkert mij dat hij tijdens de wekelijkse nachtelijke kaartsessie in Gambiet bij de hoofdredacteur van dit blad heeft bedongen dat hij slechts een stukkie over de match van vandaag hoeft te schrijven als hij van het geven van commentaar op de vorige wedstrijd gevrijwaard blijft. O.K. Had ik er maar bij moeten blijven vannacht. Ik schrijf zelf wel wat.

Hoe was dat drie weken geleden?

We speelden thuis. Tegen Schaakstad

Apeldoorn, de reus uit de 1ste klasse A met *cracks* als Gustafsson (2425), Kabatianski (2443) en Jonker (2332) in de gelederen. Via Gambiet is bekend dat IM Afek in Israël verblijft en derhalve niet speelt, maar dat gastspeler Jusupov best wel eens opgetrommeld zou kunnen worden om de winstkansen te vergroten. Jusupov blijft thuis. Gustafsson ook. Knoppert is er wel.

Aan onze zijde is de aanwezigheid van Wan natuurlijk even opzienbarend als ontroerend; 'sochtends wakker geworden op Rhodos, ontbijtje, spulletjes pakken, taxi, vliegtuig, tussenstop Athene, weer vliegtuig, trein, taxi, tram en om stipt 13.00 uur in het Oranjestad. Dat heet *clubliefde*, leden van Caïssa.

Het matchverloop is in grote lijnen gelijk aan alle voorgaande wedstrijden dit seizoen: de stellingen houden elkaar in evenwicht of neigen naar een licht voordeel voor ons. Tegelijkertijd weet je dat dit voor de einduitslag volstrekt irrelevant is. Die wordt bepaald in de tijdnoodfase en die is pas tegen vijven, dus voor die tijd kunt u rustig wegblijven.

Terwijl ik dit schrijf, meldt Hajo mij dat we inmiddels tegen HWP Zaanstad gezamenlijk vier en een half uur in tijd achterstaan. Avni niet meegerekend, want die heeft juist een uur meer op de klok. Het is nog geen half vier en het team heeft gemiddeld zo'n zet of zestien gedaan. Hans elf. Dat wordt weer genieten zometeen.

Dat van dat wegblijven meen ik uiteraard niet. Natuurlijk komt u! Al was het alleen om het prachtige spel van Michaël. Tegen Kabatianski drie weken geleden biedt hij de witte dame in een Grünfeld twee pionnen aan. De witspeler is voorzichtig, slaat ze af en staat slechter. Michaël wint de kleine kwaliteit, geeft zijn tegenstander echter tegenkansen en neemt het remiseaanbod aan.

Maar u komt natuurlijk niet alleen voor Michaël. Het interessante van een team als Caïssa 1 is de verscheidenheid aan speelstijlen. De ragfijne openingsbehandeling van Hans en Pieter, het positiespel van Wan, Jaap en Hajo, de aanvalscombinaties van Elwin, de originaliteit van Niek, het middenspel van Gerard en het ondoordringelijke spel van Avni. Waarmee ik de niet genoemde kwaliteiten van de spelers zeker niet onderschat (Ja, je moet uitkijken wat je in deze kolommen schrijft. Voor je het weet, wordt je van allerlei lelijks beschuldigd.)

Tegen Apeldoorn weten we de mooie stellingen niet te verzilveren. We halen vijf halfjes en verliezen de overige vijf. Misschien is dat wel het hoogst haalbare tegen een sterker team.

CR

analyse Michaël Wunnink

A. Kabatianski - M. Wunnink
Amsterdam, 25.3.00

Ik was niet verrast dat ik tegen deze IM met een rating van 24-zoveel moest aantreden, maar ik had me eigenlijk voorbereid op niemand minder dan de heer Jusupov, "de muur van de Oeral". Mijn gang naar de Oranjekerk voelde als die van een schaap naar het slachthuis. Ik was dan ook opgelucht dat ik "slechts" tegen Kabatianski moest spelen en die instelling legde mij in eerste instantie geen wind-eieren.

1. d4 Pf6 2. Pf3 g6 3. c4 Lg7 4. g3 d5 5. Lg2 dc4 6. Da4† Pfd7! 7. 0-0 0-0 Een andere aanpak is 7. ... Pc6 8. Dxc4 Pb6 9. Dc2 Pxd4 10. Pxd4 Dxd4 11. Dxc7 Dc4! zoals gespeeld werd in o.a. Hubner - Kempinski, Pula 1997.

8. Dxc4 Pc6 9. e3 Gebruikelijker is 9. Td1

9. .. e5 10. de5 Pdx5 11. Pe5 Pxe5 12.

Db3 Le6!? Natuurlijk is 12. ... c6 niet slecht, maar als 12. ... Le6 kan, dan moet je het doen ook.

13. Dc2?! Ik weet dat pionnen op b7 niet als warme broodjes over de toonbank gaan en dat zou wel eens te maken kunnen hebben met het feit dat ze vaak minstens zo vergiftigd zijn als hun beruchte dubbelgangers op b2. Desalniettemin is 13. Dc2 een typisch geval van strategische overgave. "Een cruciaal verschil tussen sterkere en zwakkere spelers is dat sommige spelers deze *admittance of defeat* beter kunnen uitschakelen of in ieder geval kunnen onderdrukken, of sterker nog -ik zal geen namen noemen- er helemaal geen last van hebben door een gebrek aan principiële betrokkenheid bij het opbouwen van een stelling. Het is misschien helemaal niet waar, maar klinkt wel aannemelijk", zo zat ik op een zaterdagmiddag in maart diep in gedachten verzonken.

Zo tevreden als ik was met mijn nieuwe vondst, zo geschokt was ik toen ik mezelf bij het stellen van de vraag of die "sommige spelers" nu de sterkere of de zwakkere zijn, eens diep in de ogen moest kijken. Vooral omdat ik me toen realiseerde dat ik in de vijf minuten van deze gedachte ook een goede zet had kunnen bedenken. Over betrokkenheid gesproken!

Op 13. Dxb7! kan volgen 13. ... Tb8 14. Dxa7 Lc4 15. Te1 Pd3 16. Td1 en nu niet 16. ... Pxc1?! 17. Txd8 Tbx d8 (17. ... Pe2?! 18. Kh1 Tbx d8 19. Pc3!) 18. Pc3! Lxc3 19. Txc1! +-, en 16. ... Pxb2 17. Txd8 Tbx d8 18. Pd2 +-, maar 16. ... Df6! 17. Txd3! Txb2?! (17. ... Lxd3 onduidelijk, maar ik heb iets liever wit) 18. Lxb2 Dxb2 en het zwarte loperpaar biedt misschien/waarschijnlijk genoeg compensatie voor de pion. Toch zou 12. ... c6 wel eens beter kunnen zijn dan 12. ... Le6.

13. ... c6 Toch maar weer eens een nor-

male zet, 13. ... Dd3! is ook een zet.

14. Pc3 Da5 15. Ld2 Dc5 16. b3 Tad8 17. Tc1 Zwart staat beter, maar wit "dreigt" zich een beetje los te wurmen met Pe4.

17. ... Pd3 18. Pe4 De7 19. Tcd1 f5! 19. ... Lf5 20. f3 Lxe4 21. fe4 vond ik te weinig, wat genoeg zegt over de stelling!

20. Pc3 Dc5 (diagram)

Hier had ik het gevoel dat ik een Grünfeldiaanse Leningrader aan het spelen was met een rendement van 98%. De ontbrekende 2% is natuurlijk niet te wijten aan de Grünfeld, maar aan de juist!

21. Lf3 Tja. 21. ... Pb4 22. Dc1 Hier had ik de (on)aangename keuze tussen het winnen van de kleine kwal en het winnen van een pionnetje of een, twee. Ik koos voor het eerste om complicaties te vermijden, maar 22. ... Lxc3 23. Dxc3 Dxc3 24. Lxc3 Pxa2 25. Le1 (om het paard op a2 in te sluiten), Lb3! 26. Tb1 Lc4 -+ was echt niet zo'n verschrikkelijk moeilijke variant en had me heel wat werk bespaard. Toch kan iets goeds niet slecht worden, omdat er toch altijd iets is dat beter is. Hoewel dat in de huidige maatschappij wel het geval lijkt te zijn, wil ik me op het schaakbord niet schuldig maken aan dit soort drogredensaties en krijgt 22. ... Td2 van mij gewoon een uitroepteken en daarmee uit!

22. ... Txd2! Nog maar eentje: **22. ... Txd2!! 23. Txd2 Dxc3 24. Tfd1 Ld5 25. Le2 De5** Dreigt 26. ... De4

26. Lc4 26. Dc5 a5! (26. ... De4 27. f3 en e3 staat gedekt) 27. Dxa5 De4 28. f3 Dxe3 -+

26. ... De4 27. Lxd5† Pxd5 28. Dc4 Te8 29. Tc1 Kh8 30. a3 Df3 Dreigt 31. ... Pxe3 **31. De2 Dxe2 32. Txe2 a5!?** **33. Tc5 Ta8 34. a4 Lf8 35. Tc4 Lb4 36. Kg2 Td8 37. Kf3 Kg7 38. g4 Kf6 39. Td4 Ld6 40. Te1 Te7 41. h3 Lc5 42. Td3 Te4 43. Tg1**

Na een beetje aftasten en met alle stukken op in mijn belevingswereld optimale

velden leek mij de tijd rijp om in actie te komen

43. ... Ke5 43. ... h6!? om na gf5 met de koning terug te nemen zonder lastig te worden gevallen door Tg5 Kxg5 Kxe4 met mobilisering van het witte centrum. Zwart dreigt nu 43. ... f4 (Te4 gedekt) dus wit wordt tot een verklaring gedwongen.

44. gf5 gf5 44. ... Kxf5!? **45. Tg5!?** Kxg5 46. Kxe4 vond ik te riskant.

45. Tg7 Met remiseaanbod. Ik vind dat ik alleen al had moeten doorspelen, om duidelijk te maken dat je in deze stelling met wit geen remise hoort aan te bieden. Uiteraard heb ik ook goede winstkansen na het geplande 45. ... b5 46. Txb7 ba4 47. ba4 Txa4 48. h4 Ta1 49. Kg2! a4 50. h5 a3 51. Th8 Le7 en c5/Lf6, maar het maakte helaas voor de eindstand niet veel meer uit en om een of andere reden vond ik het riskant. Ja, de jaren beginnen te tellen! 1/2 - 1/2

Jong-Caïssa

Lucie van der Vecht schreef in het kader van de cursus jeugdleider schaken het volgende verslag.

Caïssa kanjers klaren klusje.

Lucie van der Vecht

Dinsdag 8 februari stond de 3de klasse jeugdwedstrijd tegen Abcoude op het programma. Voor deze wedstrijd waren Wouter van Ruyven, Thomas Jusche, Milan Kos en Tim Endevelde geselecteerd. Ik was teamleider en zou de jongens om 18.15 uur bij ons clubgebouw ophalen. Het bleken 4 leuke jongens te zijn.

Hiervoor hadden ze 1 keer gewonnen, 1 keer gelijkgespeeld en 1 keer verloren. Ze zeiden te hopen op een overwinning. Toen ik voorstelde om twee keer met 4-0 te winnen zeiden ze dat dat te moeilijk zou zijn,

de tegenstanders waren immers altijd heel sterk.

In de 3de klasse spelen ze met klok een half uur p.p.p. Er hoeft niet genoteerd te worden. Er worden op een avond twee partijen per persoon gespeeld. De eerste ronde hebben de gasten wit aan bord 1 en 2 en zwart aan bord 3 en 4. In de 2de ronde wordt er gewisseld van kleur en tegenstander. De gasten blijven zitten en bij de thuis spelende club verwisselen de 1ste en 2de bordspelers van plaats, net als de 3de en 4de bordspelers.

Ik was van plan om een partij bij te houden en die later te bespreken. Ze gingen echter zo razendsnel van start dat ik al direct op achterstand stond en van mijn plan af zag.

De eerste die ik zag nadenken was Milan. Zijn tegenstander was te vroeg met zijn dame op pad gegaan. Milan sloot haar in

zie voor het vervolg pag. 31

HET TWEEDE

Caïssa 2 laat het afweten
tegen ASC

Degradatiespook neemt bezit
van het tweede

Tom Spits

De Pijp, zaterdagochtend 26 januari, 9.00. Vroeg opstaan om nog even de laatste voorbereidingen te treffen voor de knsb-wedstrijd ASC - Caïssa 2. Eerst naar de Albert Heijn om krentenbollen en een roze strippenkaart te halen om vervolgens nog even een blik te werpen op de Nimzowitsz-verdediging (1.e4,Pc6 2.d4,d5 3.Pc3,dxe4 4.d5,Pb8 5.Lf4,a6 etc.). Dit is de opening die mijn waarschijnlijke tegenstander Lance Oldenhuis in zijn repetoir heeft klaarliggen, maar doordat **Dennis'** database partijen heeft van onze opponenten zijn dit soort openingen geen verrassing meer voor het tweede. Vervolgens op de fiets naar het Centraal Station en daar sta ik dan met 3 retourtjes Amsterdam-Alphen aan de Rijn te wachten op **Jildo** en notoire latkomer **Michiel**. Ah, daar heb je **Jildo** al. Gek genoeg groet deze niet mijn persoon, maar iemand achter me en daar blijkt **Michiel** dus al even gestaan te hebben. Mooi, we kunnen op weg. Of toch niet. **Jildo** moet eerst nog broodjes en cola halen want hij heeft nog niet ontbeten.

In de trein mag deze brave Hendrik aanhoren welke voorbereiding beide teamgenoten hebben gehad: **Jildo** heeft na een nachtelijke escapade zowel een jongedame als een flinke kater verschalkt en is feitelijk nog aan het herstellen; **Michiel** doet niet voor hem onder als hij vertelt dat hij de avond ervoor voor de eerste keer maar eens van de spacecake heeft geproefd. Nou dat zullen een stel creatieve partijen gaan wor-

den. Hopelijk zitten in de auto wat mensen die zich iets orthodoxer geprepareerd hebben.

Het speelgebouw De Bron is gauw gevonden en wij worden bij binnenkomst vriendelijk begroet door de barman. Het is nu kwart voor 1 en buiten ons trio zijn slechts een tweetal tegenstanders aanwezig. Niet gevreesd, bij ons thuis is dat niet anders. Als we eenmaal aan de koffie en thee zitten komen ook captain en chauffeur **Dennis**, de altijd zwaar-gemotiveerde **Cees** en kopman **Rik** binnenwandelen. Super-sub **Micha** is nog even een haring halen. Dat maakt ons totaal op zeven, want **Je-roen Selier** heeft al vooruit gespeeld. Helaas heeft hij het onderspit moeten delven, wat betekent dat er vandaag nog wat goedge maakt moet worden. We hebben de matchpunten hard nodig want we staan maar 2 matchpunten boven dit ASC, dat laatste staat. Toch is iedereen ontspannen als het uur 'U' is aangebroken. **Cees** staat werkelijk te trappelen om te beginnen en om 5 over 1 zijn alle partijen zowaar al begonnen (zie dat in het Oranjehuis maar eens voor elkaar te krijgen).

Na een uur spelen valt er toch al wat goed nieuws te melden. Alle witspelers en **Micha** (op bord 2) staan goed. De stelling van sluitpost **Jildo** oogt allemaal nog wat vreemd met een koning op g8 en de toren nog op zijn oude plek, maar het lijkt, ondanks de vijandelijke dame op h5, allemaal erger dan het is. **Jildo** is in ieder geval niet ontevreden en dat zal, gezien zijn ongeslagen status, vast wel terecht zijn. Alleen **Dennis** staat na 13 zetten al beduidend minder, zo niet verloren zelfs.

Tripvrees

Plotsklaps biedt **Michiel** na anderhalf uur, in betere stelling, en zonder enig overleg, remise aan. Hij was bang dat 'hij misschien zou gaan trippen'. Zijn tegenstan-

der neemt het (terecht) gretig aan (1½-½). Vervolgens biedt **Cees**, nadat hij toch geen voordeel uit zijn Engelse opening heeft behaald, na overleg (!), remise aan en bezwijkt **Dennis** in tijdnood onder de witte aanvalsgolf zodat het nu 3-1 voor ASC is.

Zoals altijd begint nu de fase waarin het met Caïssa 2 erg goed gaat. **Rik** heeft in een materieel gelijke stelling een iets beter paard en we hopen op een van de geniale invallen waar onze stormram om bekend is. **Micha**, op bord 2, is zijn Alphense tegenstander aan het overklassen en staat een pion en een kwaliteit voor dus dit punt wordt stiekem al geteld. Door de deur van de speelzaal is zelfs zijn triomfantelijke 'ik heb zelfs minder tijd verbruikt dan **Rik**' te horen. **Rik** doet het na de blunder in de vorige wedstrijd tegen Oud Zuylen inderdaad iets rustiger aan. Topscorer van Caïssa 2 (en de 3de klasse C) **Tom** heeft in een Najdorf aanzienlijk meer ruimte en dreigt de zwarte koningsstelling aan puin te schieten. **Jildo**, tenslotte, heeft de initiële aanvallen van wit overleefd en gaat, met een pion meer voor de 'kill'. Prognose: 4½-3½ voor de onzen.

Onhoudbaar

Maar ja, men raadt het al: het gaat wéér aan het einde vreselijk mis met het tweede. **Micha** wint nog wel overtuigend, maar **Rik** geeft ineens zijn vrijpion weg en wordt vervolgens vrijhard van het bord gestampt doordat koning, loper en pion onhoudbaar zijn voor een enkel paard (4-2). Dus moeten er twee punten behaald worden op de laatste 2 borden. Dat zou geen probleem moeten zijn want beiden stonden goed. **Tom** heeft echter dames moeten ruilen en kiest vervolgens een totaal verkeerd plan wat hem zelfs een toren tegen een loper en een pion kost. Remise is het enige waar hij nog op kan hopen. Ook **Jildo** speelt zijn eindspel slordig. Om een pionnenketen te

kunnen opspelen moet de achterste soldaat als eerste veilig op kunnen rukken. Helaas, realiseert hij zich dit te laat en dan kan het niet meer zodat het hier waarschijnlijk remise is. **Jildo** wil toch nog proberen met zijn koning de vijandelijke vesting binnen te dringen totdat zijn tegenstander ineens driemaal dezelfde stelling claimt. **Jildo** kan het niet bevestigen en dus verlaat iedereen de zaal om de partij te reconstrueren terwijl **Tom** nog poogt het hoofd boven water te houden.

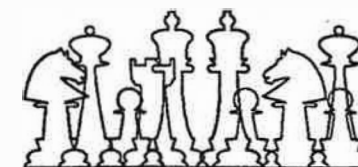
Even later verschijnt de wedstrijdleader en er wordt geïnformeerd wat de uitslag van **Jildo's** partij is. Remise en dus wint ASC. **Tom** biedt remise aan maar Roosa wil nu nog wel gaan winnen. Doordat Roosa niet echt aandringt wordt het einspel toren en pion tegen loper en pion na wat simpel verdedigen alsnog remise. 5-3 voor ASC en een balende **Tom** voegt zich bij de rest van een teleurgesteld analyserend Caïssa dat het in de laatste ronde tegen mede-SGAer de Raadsheer nog moet gaan bewijzen. Hopelijk is iedereen dan wel helder van geest want het degradatiespook begint het tweede steeds nadrukkelijker te kwellen.

Stand onderaan na 6 van de 9 ronden:

7. Almere	5	21½
8. Caïssa 2	4	22½
9. ASC	4	21½
10. De Raadsheer	3	18½

Ik heb het al eerder gezegd: "het wordt nog een zwaar seizoen".

CR

HET TWEEDE

Dramatische zevende ronde voor Het Tweede

Dennis Breuker

"Slip slidin' away" – Simon & Garfunkel

Dramatisch? Is dat niet wat overdreven? Ik ben bang van niet: Het Tweede verloor weer. En tot overmaat van ramp won Alphen (dat 9de stond) van Messemaker 1847 (dat 1ste staat). Hierdoor is Het Tweede naar de 9de plaats gedaald, en moet vechten tegen degradatie. We staan 2 matchpunten achter op nummer 8, en moeten dus minstens nog een keer winnen. Als dat maar goed gaat...

Het was een massakamp, maar ook een massaslachting: Caïssa (1&2) tegen Schaakstad Apeldoorn (1&2) eindigde in een 5½ – 12½ nederlaag. Elders in dit blad zijn vast te verrichtingen van het eerste te vinden. Daarom beperk ik me hier tot Het Tweede.

Zoals gewoonlijk was om 13:00 maar de helft van het team aanwezig: **Tom** (die altijd helpt met het opzetten van de borden, bedankt!), **Rik**, **Theo** en ik. Al snel daarna kwamen **Jeroen** en **Kees** binnen. Om 13:10 **Jildo** (we waren dus inmiddels al 10 minuten bezig), maar nog steeds geen **Michiel**. Hij nam de telefoon niet op, dus het was afwachten of en zo ja hoe laat hij zou komen opdruiven. Inmiddels had ik **Herre** bereid gevonden om eventueel in te vallen. Gelukkig was dat niet nodig, en kwam **Michiel** om 13:30 aanzetten. Misschien geeft deze onverschilligheid de teamgeest van Het Tweede een beetje weer!

Vanouds

Rik Lith (bord 1) was weer als vanouds bezig op tegen een op papier sterkere tegenstander. Maar volgens mij weet niemand (ook zichzelf niet) hoe sterk **Rik** echt

is. Hij kwam heel goed te staan, maar nadat hij dameruïl toeliet kwam hij niet verder dan remise. **Jeroen Selier** (bord 2) speelde een moeilijke partij. Ik heb het niet gevolgd, maar hij redde het niet en verloor een kwal en de partij. **Kees Sterrenburg** (bord 3) had een tijd lang geen tegenstander. Na ongeveer 3 kwartier viel een reservespeler in. Deze had een aanmerkelijk lagere rating dan Kees, en het punt was snel binnen. **Michiel Pos** (bord 4) kwam, doordat hij een half uur later binnen was gekomen, in tijdnood, en redde het net. Daarna miste hij een goede voortzetting en moest vechten voor remise, wat hem wonderwel lukte. **Dennis Breuker** (bord 5) speelde een rustig positioneel middenspel. Hij had op zet 30 nog 2 minuten voor 10 zetten, wat lukte. Daarna stond hij iets minder, maar zeker niet verloren.

Risico's

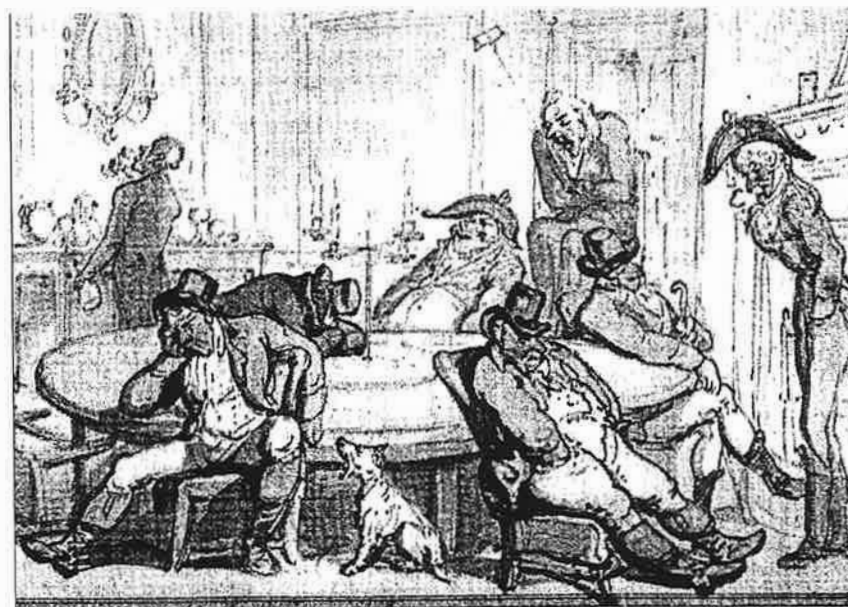
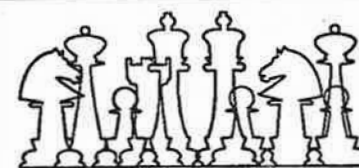
Inmiddels was duidelijk dat hij moest winnen om nog 4-4 te kunnen spelen. Hij nam daardoor meer risico's. Zijn tegenstander voerde de druk goed op, waardoor **Dennis** weer in tijdnood kwam. Op zet 49 moest hij 11 zetten in 2 minuten doen, wat wel lukte, maar er resteerde een verloren stelling. **Theo Weijers** (bord 6) stond al snel lekker. Hij kwam voor de verandering niet in tijdnood en won de partij op zijn sloffen. **Jildo Kalma** (bord 7) is een soort spookspeler. Hij komt namelijk niet meer voor op de nieuwe ratinglijst van de KNSB. Hij was nog ongeslagen, maar deze partij ging hij volledig kansloos ten onder. Onze topscorer **Tom Spits** (bord 8) was ook nog ongeslagen. Dit geeft natuurlijk het gevoel van onoverwinnelijkheid. Hij ging een voortzetting die tot dichte stelling en remise zou leiden uit de weg, maar verloor daardoor de greep op de stelling. Uiteindelijk resulteerde dit in zijn eerste verliespartij van dit seizoen.

Prijsvraag: met welke uitslag heeft Het Tweede uiteindelijk verloren? E-mail uw antwoord naar d.breuker@chello.nl. Onder de goede inzenders wordt een drankje naar keuze verloot.

De stand in poule 3C is als volgt:

3e klasse C	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Mp	Bp
1. Messemaker 1847	xx	6	+	5	7½	3	5	5½	3	6	12	41
2. Oud Zuylen	2	xx	4½	5	+	4	5½	5	4	4	11	34
3. Amstelveen 3	+	3½	xx	2½	4½	5	2½	4½	7½	7	10	37
4. SchaakstA'doorn 2	3	3	5½	xx	4	5	+	4	5	6	10	35½
5. Almere	½	+	3½	4	xx	5½	3½	6	4½	5½	9	33
6. ASC	5	4	3	3	2½	xx	5	+	5	4	8	31½
7. En Passant	3	2½	5½	+	4½	3	xx	3½	5	4	7	31
8. Amersfoort 1	2½	3	3½	4	2	+	4½	xx	4	5½	6	29
9. Caïssa 2	5	4	½	3	3½	3	3	4	xx	+	4	26
10. De Raadsheer	2	4	1	2	2½	4	4	2½	+	xx	3	22

Op 15 april speelde Het Tweede tegen Amstelveen 3. Een goed resultaat was nodig maar niet iedereen was daarvan doordrongen. Het werd 7½ – ½. Ditmaal kon de oorzaak niet gezocht worden in het nuttigen van spacecake of de overgave aan nachtelijke uitpattingen, maar in slaperigheid en bedlegerigheid bij een aantal Caïssanen. Na deze verloren wedstrijd is degradatie alleen nog maar in theorie te ontlopen. De motivatie van Dennis om nu nog langer teamleider te zijn, is tot het nulpunt gedaald. En dat is heel jammer. (red.)

Een aantal Caïssanen bereidt zich voor op een belangrijke wedstrijd.

HET VIERDE

Caïssa 4 - Het Probleem 1, een spannend gevecht

Hugo de Jonge

Het Probleem mocht deze keer strijd leveren tegen Caïssa. Het had nog moeite gekost het team compleet te krijgen, maar daar stonden we dan om acht uur in een rommelig tegen de kerk aanhangend Oranje zaaltje. Dat zal dus wel Hervormd zijn. Wat een verveloosheid! Daar straalt het Zondagsschoolleed van vorige generaties in al zijn treurigheid vanaf. Nee, dan wij, wij hebben als achtergrond voor onze externe wedstrijden gesausde muren in helder gemeente-geel, dat er overigens ondertussen ook al een vijftig jaar opzit.

Ons team maakte het niet veel uit, de spelers maakten zich meer zorgen om de kleur achter het bord, en ik bleek meer dan vier witte borden uitgedeeld te hebben. Daar is uit te komen, maar niet als er zo'n drammer achter je staat wiens belangrijkste missie voor die avond het is om de lijst met namen te kunnen oplezen.

Zo kwam het dat Ben Breukelaar ondanks harde toezeggingen voor de vierde maal zwart kreeg. Sorry, Ben. Tot overmaat van ramp kwam Ben tegen **Niels de Rijk** van Caïssa in een uiterst symmetrische Tarrasch terecht, terwijl hij nou eindelijk eens een spetterend gevecht had willen leveren. Ik geef toe dat het er saai uitzag. Een paar borden verder gebeurde bijna het omgekeerde. Een zekere **Netten** speelde tegen Fariborsz: 1. e4 e5 2. f4 .. waarna het voor Fariborsz in hogere zin uit was. Zijn gezicht betrok en hij moest duidelijk iets, of zelfs heel veel, wegslikken. Hij speelde na diep gepeins en zonder enige overtuiging exf4, en even later toen dat niet echt voor de hand lag nog eens Pf6. Daarna ging het

snel bergafwaarts.

De druk werd in rap tempo opgevoerd. Maar overigens, wat een prachtig gezicht een gekwelde Pers in droef gepeins. Ik betreurde het zeer geen portretlens bij me te hebben. Gelukkig maar, want ik was er niet voor ingehuurd en ik was er wel verantwoordelijk voor dat die jongen op een totaal verkeerd bord terecht gekomen was. Had ik hem maar even met Ben kunnen laten ruilen.

Het is gek, maar hebben niet veel schakers van die openingen waar ze tot hun afgrijzen van tijd tot tijd tegen aanlopen. Ikzelf ervaar de eerste zetten van de Alapin en ook de Blackmar Deaman altijd als een onaangename mokerslag. Waarbij mijn eerste gedachte meestal is: "Daar moet ik eigenlijk nog eens wat aandacht aan besteden." Datzelfde moet Fariborsz overkomen zijn. Op Het Probleem weet hij wanneer e5 beter vermeden kan worden, maar hier neemt hij de gok. Jammer dat zijn tegenstander, om zout in de wonde te wrijven, na afloop van de partij verklaarde dit jaar voor het eerst weer eens een Koningsgambiet geprobeerd te hebben. Nou vooruit dan maar, één punt voor Caïssa, gefeliciteerd!

Ondertussen was het Ben op het vierde bord gelukkig een stuk beter gegaan. Hij vertrouwde mij toe dat hij stelling had moeten openbreken om enig spel te krijgen. In ruil daarvoor had hij een geïsoleerde pion gekregen met naar mijn bescheiden mening niet echt veel compensatie. Het kostte Ben bergen energie en ook bergen tijd om van een zwak moment van zijn tegenstander gebruik te kunnen maken om een pionnetje te kunnen verschalken. In de bekende tijdnood stress-taferelen waar tegenwoordig de grotere schakers zich in onderscheiden, bleef Ben overeind. We zullen dit stukje karakterschaak nog even

volgen:

Niels de Rijk - Ben Breukelaar
Tarrasch

1. c4 e6 2. d4 d5 3. Pc3 Pf6 4. Pf3 c5 5. cxd5 exd5 6. dxc5 Lxc5 7. Lg5 Le6 8. e3 Pc6 9. Lb5 Tc8 10. 0-0 0-0 11. Tc1 Le7 12. Ld3 h6 13. Lh4 Kh8 14. Lb1 Dd7 15. Lxf6 Lxf6 16. Pe2 g6 17. Pfd4 Lg4 18. Te1 [beter is 18. Dd2 of 18. f3, nu krijgt wit ook een geïsoleerde pion]

18. ... Pxd4 19. exd4 Kg7 20. f3 Le6 21. Pc3 Tc4! [op jacht naar de pion op d4]

22. Pe2 Tfc8 23. Txc4 dxc4 24. Le4 Td8 25. Dd2 Lxd4 26. Pxd4 Dxd4 27. Dxd4 Txd4 28. Lxb7 [wit krijgt ook een pion, maar de zwarte stelling is veel actiever, en zwart komt met 28. ... Td2 heel sterk te staan]

28. ... Td2 29. Tb1 Lf5 30. Le4 Lxe4 31. fxe4 Te2 32. Tc1 Txb2 33. a3 Ta2 34. Txc4 Txa3 35. Kf2 Kf6 36. Tc5 a6 37. Ke2 Ke6 38. h3 h5 39. Kf2 a5 40. g3 f6 41. h4 a4 42. Ta5 Ta1 43. Ke3 a3 44. Ta6 Kd7 45. Ta7 Kc8 46. Kd2 a2 47. Kc2 Tg1! [en wit geeft op, of was het de vlag?] 0-1

Over de wedstrijd als geheel was lange tijd weinig te zeggen. Behalve die ene partij voor Caïssa was er lange tijd maar één andere partij die duidelijk in de plus stond. Dat was de partij van Rob Scheermijer tegen **André Bach**. Rob stond de hele partij beter, niettemin vond zijn tegenstander

voortdurend de zetten om op het nippertje aan materiaalverlies te ontsnappen. Pas laat in de partij verloor zwart een kwaliteit, waarna wit gewonnen stond. Op het notatievelletje van Rob stonden duidelijke oordelen in de vorm van dubbele uitroepetekens en dubbele vraagtekens. Die heb ik maar overgenomen, hoewel ik doorgaans de voorkeur geef aan een voorzichtiger oordeel. Maar Rob heeft succes, en wie ben ik, en ook Fritz kan er uitstekend mee leven, dus voilà:

Rob Scheermijer - André Bach
Aljechin

1. e4 Pf6 2. Pc3 d5 3. exd5 Pxd5 4. Lc4 Pb6 5. Lb3 Pc6 6. Pf3 Lf5 7. d3 e6 8. Lg5 Le7 9. Dd2 Pa5?? [Beter was 9. ... Pd4 10. Lxe7 Pxf3+ 11. gxf3 Dxe7] 10. Lxe7 Dxe7 11. 0-0 Pxb3 12. axb3 c5 13. Ta5 0-0 14. De3 Tfc8 15. Tfa1 a6 16. Pe5 Dc7?? [misschien dan 16. ... Pd5 of 16. ... h6 om de loper naar h7 te laten ontsnappen?] 17. g4 Lg6 18. h4 Pd5 19. Pxd5 exd5 20. h5 [nu kan zwart materiaalverlies nog net voorkomen] 20. ... d4 21. Dg3 f6 22. Pc4 Lf7 23. Pd6!!

23. ... Le6 [of anders 23. ... Tf8 24. Pf5 Tac8; dat voorkomt verlies van een kwaliteit]

24. Pxc8 Dxc8 25. Dd6 [Fritz adviseert hier: 25. g5 Kh8 26. gxf6 gxf6+]

25. ... Lxg4 26. Txc5 De8 27. Dxd4 Lxh5 28. Dd5 Lf7 29. Dxb7 Td8 30. Kf1 Le6

31. Df3 Dd7 32. Txa6 Lg4 33. De4 Ld1 34. De6† 1-0

Het werd alles bij elkaar een hele spannende avond. Niet alleen de partij van Rob Scheermeijer was zeker de moeite waard, ook de drie invallers hadden een paar hele leuke partijen, en in ieder geval één partij die buitengewoon spannend eindigde. We gaan daarvoor even naar het tweede bord waar Rob van Haastere mocht aantreden met zwart tegen een zekere G. Mulder. Het zag er in eerste instantie niet al te florissant uit voor zwart. Rob verbruikte zeeën van tijd voor een stelling waar zijn stukken toch nauwelijks meer velden hadden om naar toe te springen. Het leek wel dammen. Terwijl wit bezig was de 5de rij dicht te met-selen, hield Rob vooral de 8ste rij gesloten. Het denken richtte zich dan ook op het forceren van een opening en dat gebeurde op zeer doordachte wijze. Toen wit zich liet verleiden om met een pion naar de 6de rij door te stoten, was het eigenlijk meteen afgelopen met die druk van wit en was het eerder zwart die aanval kreeg. Helaas waren beide spelers wat ongedisciplineerd met hun tijd omgegaan zodat na de 20ste zet de tijdnoodfase inging, en dankzij het fantastische idee van de SGA om het kwartier verlenging af te schaffen, eindigde de partij in grote chaos. Leuk voor de omstanders, fantastisch voor de speler die hiertegen opgewassen is, en die kans ziet via een drumpartij op de klok een serie dames op het bord te werpen, en die nog weet te winnen ook, maar slecht voor het schaken. Voorzover mij bekend, was het enige argument van het SGA bestuur dat de totale beschikbare tijd niet zou veranderen en dat het dus allemaal niet zoveel uit zou maken. Nou, dat is dan in ieder geval onzin.

Gelukkig was de man die hier de partij naar zich toe trok Rob van Haastere. En

terecht, in de serieuze fase van de partij had hij het beeld bepaald, en toen de tijd echt ging dringen stond hij gewonnen. Maar tussen gewonnen staan en gewonnen hebben kunnen soms nog een ontluisterend groot aantal zetjes schuilen. De spelers hadden het vaste voornemen alle records te breken en ramden erop los met zeer verhitte koppen. Het eindresultaat was dat wit met een kale koning door zijn vlag ging, terwijl zwart met twee dames en een handvol lichte stukken op het bord nog niet mat had kunnen zetten. Als de stelling een le-gale en reproduceerbare stelling was geweest had ik er ten behoeve van het SGA-bestuur graag een diagram aan gewijd. Niemand zal, neem ik aan, bestrijden dat het dubbeltje in ieder geval de goede kant op viel. Mooie partij, Rob:

Gerard Mulder - Rob van Haastere

Konings-Indisch

1. d4 Pf6 2. c4 g6 3. Pc3 Lg7 4. e4 d6 5. f4 0-0 6. Pf3 Pbd7 7. e5 Pe8 8. Le3 c6 9. Pg5 Pc7 10. Le2 f6 [of zoals Fritz als alternatief suggereert: 10. ... dxe5 11. fxe5 c5 12. dxc5 Pxe5] 11. e6? [Beter was het om te ruilen: 11. exf6 of 11. exd6]

11. ... fxe5 12. exd7 Lxd7 13. fxe5 e5 14. d5 c5 [of misschien 14. ... b5] 15. Dd2 a6 16. h4 e4!? [16. ... b5 of Tb8 lag meer voor de hand]

17. h5 [ik geef toe, met steun van Fritz hoeft je niet te aarzelen: 17. Pxe4! De7 18.

Pf6† Lxf6 19. gxf6 Dxf6 20. 0-0-0 b5!

20. Th4 Lf5 21. Lg4 bxc4 22. Lxf5 Txf5 23. Txe4 [er waren een paar voor de hand liggende zetten om de sprint aan te trekken en het tempo lag vanaf nu ruimschoots boven denksnelheid]

23. ... Te5 24. Dc2 Tb8 25. Lf4 Txe4 26. Dxe4 Dxe4 27. Pxe4 Lxb2† 28. Kc2 La3 29. Pf6†? [nou, ja, de tijd ... 29. Pd6, maar zwart stond al duidelijk beter]

29. ... Kf7 30. Th1 Tb2† 31. Kc3 Pb5† 32. Kxc4 Tb4† 33. Kd3 Txf4 34. Th7† Kf8 35. Th8† Ke7 36. Th7† Kd8 37. Td7† Kc8 38. Tg7 c4† 39. Ke3 Tf5 40. Tg8† Kc7 41. Tg7† Kb6 42. Tg8 c3 43. Pe4 c2 44. Tb8† Ka7 [Kc7!] 45. Tc8 c1D† 46. Txc1 Lxc1† 47. Kd3 Txd5† 48. Kc4 Td4† [en nog een heleboel zetjes + vlag] 0-1

Even voordat de partijen de tijdnoodfase ingegaan waren, had het er voor het Probleem tamelijk somber uitgezien. Zoals hiervoor beschreven is niet altijd te voorzien hoe het afloopt, maar een beste schatting na 2,5 uur spelen leek af te steven op een 6-2 nederlaag. Niet alle dubbeltjes vielen naar ons toe, maar een leuke partij die terecht naar Caïssa ging, werd gespeeld op het achtste bord. De partij van Jan Meuleman tegen Remco Woltgen werd met een fraai slotoffensief afgerond.

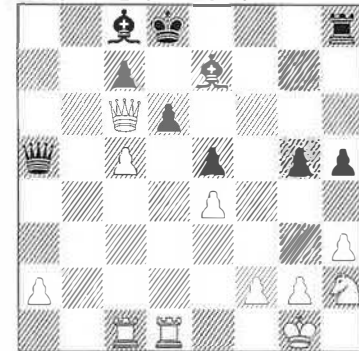
Jan Meuleman - Remco Woltgen

Schots

1. e4 e5 2. Pf3 Pc6 3. d4 f6 [Schots? 3. ... f6? Fritz herkent deze zet in ieder geval niet als een openingszet, zelfs niet als een minder goede zet, maar wie weet] 4. Lb5 a6 5. Lxc6 bxc6 [misschien was dxc6 hier toch beter] 6. dxe5 De7 7. 0-0 fxe5 8. Lg5 Pf6 9. Pbd2 d6 10. h3 h6 11. Le3 g5 [een beetje link, Fritz zeurt al een tijdje om Tb8] 12. Ph2 Le6 13. c4 Df7 [13. ... d5 14. cxd5 cxd5 15. exd5 Pxd5 en de stelling ziet er best redelijk uit voor zwart] 14. Da4! [Deze zet

kwam voor Remco als een onaangename verrassing. Hij besepte plotseling dat er hoognodig iets verdedigends gevonden moest worden.]

14. ... Dd7 15. Dd1 Df7 16. Tc1 Ph5 [misschien 16. ... c5 of Lg7] 17. Da4 [We gaan niet beweren dat het weer een verrassing was.] 17. ... Ld7 18. Da5 Kd8 [Die zet zet je niet uit vrije wil, overigens 18. ... Le6 kon ook] 19. b4 Pf4 20. Lxf4 Dxf4 [20. ... gxf4 21. Phf3 Tg8 ... ziet er wat kansrijker uit] 21. b5 Le7 22. bxa6 Txa6 [Er wordt hoog ingezet om de partij te redden, maar zwart blijft wel met wat structurele problemen zitten.] 23. Dxa6 Dxd2 24. Da8+ Lc8 25. Dxc6 h5 26. Tfd1 Da5 27. c5!

27. ... Th6 [of ... Ld7 28. Db7 Ke8 +-]

28. Pf3! [Er is geen verdediging, de zwarte toren mag e5, e6 en f7 gaan dekken en de rest staat vast.]

28. ... Te6 29. cxd6 Txd6 30. Pgx5 1-0

Van de drie resterende partijen werd één partij remise en gingen er twee verloren. Aan bord één speelde Morrison Lesger tegen Herre Trujillo een wisselvalige maar wel leuke partij. Zwart kwam gewonnen te staan toen een paard sterk binnenviel op e3. De kansen keerden toen zwart een pion verspeelde en de spelers kwamen remise overeen om een afgang via de klok te vermijden.

Op het zevende bord trachtte Gert Kemper tegen F. Kalff een Blackmar-

De homepage van Caïssa

Dennis Breuker

(Dit stukje had eigenlijk veel eerder geschreven moeten zijn, maar ik heb er steeds de tijd niet voor kunnen vinden)

De homepage van onze club is verscheidene jaren op voortreffelijke wijze door John Könst verzorgd. Dit seizoen heb ik deze taak van hem overgenomen. Hierdoor is ook het adres van deze homepage veranderd. Omdat het niet wenselijk is dat het adres van een homepage steeds verandert wanneer de beheerder ervan wisselt, is mijn eerste daad het aanvragen van een gratis Internet account voor Caïssa geweest. Het vaste adres van de homepage is nu:

<http://www.homepages.hetnet.nl/~svcaissa>

Deze site is sinds kort ook bereikbaar via het gemakkelijker te onthouden adres

<http://go.to/caissa>

Tevens is er nu een e-mail adres beschikbaar voor de beheerder van de homepage. Commentaar op de homepage kan geëmaild worden naar svcaissa@hetnet.nl (of aan mij worden doorgegeven op de clubavond).

Het zal eenieder zijn opgevallen dat de lay-out van de pagina's behoorlijk is veranderd. Ik heb het (voorlopig?) zo sober mogelijk gehouden. Mijn stelling is dat de inhoud belangrijker is dan het uiterlijk. Verder vind ik dat een pagina snel geladen moet kunnen worden, ook met een langzame modem. Plaatjes zorgen er alleen maar voor dat een pagina groter wordt,

waardoor het langer duurt om hem te laden. Kortom, verwacht niets flitsends te zien, maar verwacht wel informatie te vinden waar je wat aan hebt.

Wat is er te vinden op de homepage?

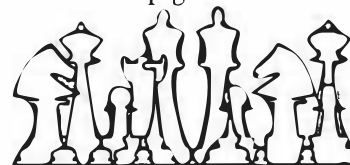
Allereerst is er informatie te vinden over de club (waar spelen we, wanneer spelen we, hoe laat spelen we) en het bestuur (namen, adressen, telefoon en e-mail). Daarnaast kan de meest recente stand van de interne worden bekeken. Steven Kuypers e-mailt me de uitslagen en de stand op woensdagavond, en daarna zet ik deze zo snel mogelijk op de site (dat wil zeggen diezelfde avond, of anders de dag erna). Nieuw dit jaar is dat van iedere speler statistieken kunnen worden opgevraagd (tegen wie heeft hij/zij gespeeld, wat is de TPR). Klik gewoon op de naam van een speler en voilà! Met dank aan Stefan Steemers voor de suggestie. Naast de interne, wordt ook de externe competitie bijgehouden. De informatie van de KNSB-teams (Caïssa 1 en 2) krijg ik altijd snel van de KNSB, en is dus up-to-date. De informatie van de SGA-teams (Caïssa 3 t/m 6) is wat moeilijker te verkrijgen, want de SGA site is lang uit de lucht geweest. Hierdoor is deze informatie helaas een stuk minder up-to-date. Er schijnt nu een nieuwe SGA site te zijn, dus misschien is dat probleem nu opgelost. De door Caïssa georganiseerde evenementen zijn ook op de homepage te vinden. Denk hierbij aan het Eijgenbroodtoernooi, en de Caïssa Academy of Chess. Verder is een begin gemaakt met een archief. Hier zijn artikelen te vinden (o.a. over de geschiedenis van onze club en de oorsprong van de naam Caïssa) en standen (o.a. top 3 van de interne competities, en top 3 van de snelschaaktoernooitjes). Last but not least zijn

er interessante links te vinden naar o.a. de KNSB, SGA, ratinglijsten en toernooien.

Wat ontbreekt er nog op de homepage?

Een groot gemis is nog een verhaaltje over de jeugd. Helaas heb ik daar niet zoveel informatie over, maar als het goed is krijg ik snel iets van Hans Uiterwijk. Daarnaast ben ik nog van plan om ons onvolprezen clubblad CAISSANIEUWS digitaal beschikbaar te maken. Helaas is dat niet zo eenvoudig als het lijkt.

Dat is het zo'n beetje. Ik zou zeggen, neem snel eens een kijkje op de site, en laat me weten wat je ervan vindt. Ik ben altijd in voor opbouwende kritiek. Veel plezier met de homepage!

vervolg van pag. 21

Diemer-gambiet te spelen. Dat geeft veel spel als zwart neemt, maar als zwart daarvan afziet moet er van alles nog maar bewezen worden. Kalff speelde het spel met zwart degelijk en Gert kwam niet in zijn spel. Toen zwart zijn torens centreerde en de pion in de aanbieding alsnog won, stond wit verloren.

Tenslotte de partij van Maurice Kuipers tegen Frans Roes aan het 5de bord. Dat was de laatste partij van die avond, ook eindigend in tijdnood. De partij leek heel spannend te worden toen Maurice halverwege de partij zwart's dame won. Zwart kreeg er echter wel drie lichte stukken voor terug en dat leek te veel compensatie. Zwart hergroepeerde zijn stukken en stond goed. In de tijdnoodfase gaf Maurice die ene dame die hem resteerde pardoes weg en dat re-

sulteerde in een overigens niet geheel onverdiende winst voor zwart.

Maurice Kuipers - Frans Roes
Slavisch

1. d4 d5 2. c4 c6 3. Pf3 Pf6 4. cxd5 cxd5 5. Pc3 e6 6. Lf4 a6 7. Tc1 Pc6 8. a3 Le7 9. e3 0-0 10. Ld3 h6 11. 0-0 Ld7 12. Te1 Tc8 13. e4 dxe4 14. Pxe4 Db6 15. Dd2 [hier kon op d4 genomen worden met voordeel voor zwart] 15. .. Pd5 16. Lxh6

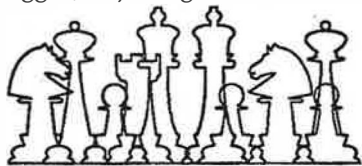

[een speculatief offer!] 16. .. Pxd4 [of volgens Fritz: 16. .. gxh6 17. Dxb6 Dd8 18. Pfg5 Lxg5 19. Pxd4 Pf6 20. Tc3!! Pxd4 21. Lh7+ Kh8 22. Lc2+ Kg8 23. Th3 [en Dh8+, niet helemaal geforceerd overigens, maar terecht vertrouwde zwart dit niet]

17. Pxd4 Dxd4 18. Txc8 Txc8 19. Pd6!? [Wit verovert nu zwarts dame, maar tegen een hoge prijs?! Wit had ook kunnen voortzetten met Lg5 of met: 19. Pc3 Lf6 20. Te4 Db6 21. Pxd5 exd5 22. Tb4 De6 23. Le3=]

19. .. Lxd6 20. Lh7+ Kxh7 21. Dxd4 Kxh6 [of: 21. .. gxh6] 22. Dh4+ Kg6 [Na de afwikkeling blijft er een voor wit moeilijke stelling over; zwart kan zijn koning terugtrekken] 23. g3 Le7 24. Dg4+ Kh7 25. h4 Kg8 26. Td1 Pf6 27. Dg5 Kf8 28. Tc1 Lc6 29. De5 Pg4 30. Dh5 Pf6 31. De2 Td8 32. Td1 Ld5 33. Dc2 Ld6 34. Tc1 Pe4 35. Da4 Lc5 36. Da5 Lxf2+ 37. Kf1 Te8 [hier stopt de notatie, zwart staat hier al heel sterk, en wint.] 0-1

Toen de rook was opgetrokken bleek het resultaat voor Het Probleem net niet voldoende. De eindstand luidde: Caïssa 4 – Het Probleem 1 4½ - 3½. Niettemin mag het Probleem met deze eindstand niet geheel ontevreden zijn, maar wat meer is, de partijen gaven een soms diepzinnig, maar soms ook vooral zeer vrolijk, of laat ik liever zeggen, strijdlustig aanzien.

HET VIJFDE

In de keuken

Jeroen Hoogenboom
Almere 4 - Caïssa 5 2 - 6
27.03.00

De vorige keer nam ik u mee naar de gaarkeuken van Caïssa 5 en liet u daar een beetje in de rondte kijken. Ik legde uit dat een team als het vijfde absoluut niet mag promoveren en dat het nu in groot gevaar verkeert door dit juist wel te doen. Vergeef het hun nu maar, want zij weten niet wat zij doen. De uitwedstrijd tegen Almere werd met 6 - 2 gewonnen, een uitslag waarmee het team zich nu definitief in het verderf lijkt te storten. Toevallig was ik er als non-playing captain bij. Je schrijft nu zeker wel een jubelend verslag!?, vroegen ze met verhitte en glunderende koppen na afloop. Ik kan daarover slechts het droeve hoofd schudden, niemand begrijpt mij. Hoe eenzaam kan een mens zijn! En er is niets ergers op de wereld dan je te moeten bevinden tussen mensen die in een overwinningsoes verkeren. De algemene opwinding, het jongensachtige gegrap en het lege gekakel, alsof het leven waratje één groot feest is, en daarbij gevoegd het on-eindige getreuzel om nu toch eindelijk eens

het gebouw te verlaten, maakte dat ik als een goede captain, boos en verdrietig, dan maar alleen 'Het Kardoes' uitvluchtte, (kardoes = *papieren huls*, hoe treffend), op weg naar station Almere Centrum. Waar ik hen later tot mijn schrik weer tegenkwam.

Een jubelend verslag over deze wedstrijd? Dat zij iets dergelijks van mij verwachtten komt doordat de meeste mensen geen onderscheid kunnen maken tussen een voorstelling en het voorgestelde. De voorstelling is in dit geval een team op weg naar een kampioenschap en het voorgestelde zijn de partijen die het speelt. En valt er over de partijen in deze wedstrijd ook maar iets te jubelen? Nee, natuurlijk niet. Laten wij daarom ook over deze avond in Almere eens vrijmoedig spreken, om er vervolgens voorgoed het zwijgen toe te doen.

Exotisch

Naar aanleiding van mijn vorig verslag was Bert Wijchgel de enige die kwaad op mij was. De anderen denken gewoon dat ik een soort hofnar ben, of een clown. De tijden dat ik nog serieus genomen werd en zelfs een keer bijna voor de rechter gedaagd ben naar aanleiding van iets dat ik in Caïssa-Nieuws geschreven had, die tijden zijn wel helemaal voorbij. Wijchgel was niet kwaad omdat ik geschreven had dat hij met zijn Russisch mutsje op zijn hoofd een regelrechte karpatenkop had, maar omdat ik de partijen die het vijfde speelt zonder enige omhaal stompzinnig had genoemd. 'De waarheid mag nooit gezegd worden!', brieste hij. En, alsof dat niet genoeg was: 'De volgende keer sla ik je kop eraf!' Ik mag dat wel, zo'n exotisch temperament. De grap is eigenlijk dat ik er helemaal niet mee zou zitten om de waarheid niet te vertellen. De waarheid interesseert me in veel gevallen niet bijster veel en ik heb in het algemeen weinig talent voor eerlijkheid. En bovendien kan niemand mij zeggen wat de waarheid

Uit de prullenbak

In de prullenbak treffen we veel onverwerkt leed aan. Wie de volgende partij ver van zich afwierp, laat zich raden.

Hajo Jolles - Micha Leuw
interne ronde 24, 7.3.00

1. c4 d6 2. Pc3 Pf6 3. d4 Pbd7 4. e4 e5 5. Pf3 exd4 6. Pxd4 g6 7. Le2 Lg7 8. Le3 0-0 9. Dd2 Pc5 10. f3 a5 11. 0-0 c6 12. Tfd1 a4? 13. Pxc6 bxc6 14. Lxc5 Da5 15. Lxd6 Td8 16. De3 Txd6 17. Txd6 Pe8 18. Td2 a3 19. b4 Dxb4 20. Td8 Lb7 21. Txa8 Lxa8 22. Tb1 Dd6 23. Td1 Db8 24. Pa4 Lf8 25. c5 Pc7 26. Dxa3 Pe6 27. Lc4 Pf4 28. Pb6 De5 29. Pd7 Dg5 30. g3 Ph3† 31. Kg2 Pf4† 32. Kf1 zwart geeft op: 1 - 0.

is en ook bovendien interesseert mij sowieso helemaal niets meer, want dat komt ervan wanneer je zo stom bent om drieënveertig jaar te worden. Drieënveertig! Je kunt net zo goed helemaal dood zijn. En dan ben ik nog de jongste in het team. Vierendertig, dacht ik altijd, dat is een mooie leeftijd, dan is het afgelopen, maar het lukte niet. Wat lukt er eigenlijk wel in een mensenleven? Zich voortplanten, daar blijft het meestal wel bij. Luister naar wat Brecht zegt:

*Ja, mach nur einen Plan,
Sei nur ein großes Licht!
Und mach dann noch 'nen zweiten Plan,
Gehn tun sie beide nicht.*

Maar natuurlijk gelooft inmiddels bijna niemand Brecht meer, bedenk dat er wel bij. En trouwens, wanneer zelfs de voortplanting niet lukt, heb je altijd nog twee mogelijkheden: je knoopt jezelf op of je gaat bij Caïssa 5 spelen. Want dat komt op hetzelfde neer. Kijk maar, de huidige leden van C5 hebben kind, kraai, noch auto.

Uitzondering: Eddy Leuw. Die heeft zijn zaken uitstekend voor elkaar, zij het dan dat hij weer geen kleinkinderen heeft en daar, naar het zich laat aanzien, nog lang op kan wachten. Je moet ook geen twee zonen hebben, dat betekent niks dan voortdurende narigheid, twee dochters!, dat is veel beter. Maar goed, nu eens even niet afdwalen.

Ik kreeg het in mijn vorig verslag dus toevallig in mijn hoofd om eens precies te vertellen hoe dat nou gaat in zo'n team als Caïssa 5, alles heel gewoon en op een pure en zakelijke toon. En ook alles naar onbezoedelde eer en rein geweten. En wanneer de een of andere mafketel om die reden mijn kop eraf wil slaan, nou, dat is dan mooi meegenomen want dan hoeft ik dat zelf niet meer te doen.

Voorafgaand aan de wedstrijd had team-leider Leuw mij gevraagd om als reserve mee te gaan. Hijzelf zou namelijk later komen of zelfs in het geheel niet, wanneer zijn trein uit België ernstige vertraging zou oplopen. Ik vond het best, want ik wilde wel eens hoe een en ander zou verlopen. Zou iedereen bijvoorbeeld op tijd zijn, ik noem maar wat. Zouden de leden die geen NS-kortingskaart hebben er aan denken dat zij gebruik kunnen maken van de kaart van de anderen? Zouden die anderen daaraan denken? Nee, niets van dat alles. Het is een groot wonder dat ze er op een gegeven moment allemaal waren. Ik heb voor de grap eens bijgehouden wat een C5-lid onder leiding van Ed Leuw zoal betaalt om naar Almere te komen, want die verschillen zijn buitengewoon groot! Bovenaan staat Bert Wijchgel, die betaalde het meest. Doordat hij zich verslapen had (!), nam hij een taxi naar het Centraal Station en later weer een terug naar huis. Totale kosten: f 35,-. Dan komt Jan Smit, die per abuis met een verlopen kortingskaart de trein was

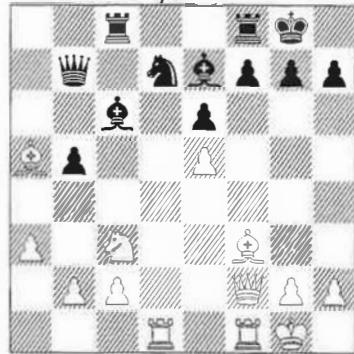
ingestapt. Daar moest hij bij controle dubbel voor boeten want trawant Frans Roes reisde ook op die kaart mee! Kosten f 25,-. Hans Uiterwijk reisde op niemand zijn kaart en betaalde de volle prijs: f 16,75. Net als Pim Zonjee. Stefan Steemers maakte weer wel gebruik van zijn kortingskaart, maar vergat een avondretour uit de automaat te trekken: f 10,75. Ikzelf doe alles normaal en betaal f 5,75, voor heen en weer.

Mooi ritje

Dan zitten Steemers, Uiterwijk en ik genoeglijk in de rookafdeling. Smit en Roes zitten op het balkon, omdat zij denken dat alleen dáár gerookt mag worden, maar daar mag het juist niet. Het is een mooi ritje, de zon zal langzaam weg achter het polderlandschap. Langzaam rijden we langs een heel groot en donker water. Hans Uiterwijk: is dat soms het IJsselmeer? Allemachtig!, ik had niet gedacht zoiets ooit nog te horen! Zo'n vraag lijkt wel uit heel vroege tijden te komen. Deze tocht is voor Hans kennelijk een uitje, een dekselse variant op de route Kinkerstraat - Van Ostadestraat, en hij kijkt dan ook zijn ogen uit. Welopen tegen acht uur Het Kardoes binnen. Vier leden van C5 ontbreken nog. Om paniek te zaaien zeg ik, dat is niet zo best, want Almere zet de klok altijd precies om 20.00 uur aan! Toch, om 20.20 uur is iedereen aanwezig. De wedstrijdleader deelt in en merkt daarbij verontwaardigd op: het is helemaal niet waar dat wij de klok precies om acht uur aanzetten! Kennelijk had ik iets te luid gesproken.

Na een uur spelen komt Wijchgel melden: ik sta al een half uur voor. Hij rekent zijn voordeel namelijk in tijd. Na twee uur spelen staat hij een uur voor. Dan weet hij dat hij op tijd zal winnen en zo gebeurt het ook. Het is een opmerkelijk verschijnsel dat partijen in Caïssa 5 zelden of nooit par-

tijen uit één stuk zijn, al is het maar een beetje. Je ziet nooit een speler zijn stukken goed neerzetten, ruimtevoordeel verkrijgen, vervolgens dat voordeel door combinatie- of positiespel vergroten, om ten slotte de vijand via een petite combinaison het genadeschot te geven. Terwijl dat toch schaken is. Nee, de partijen in Caïssa 5 eindigen altijd alle even vreemd. Urenlang nadenken over alle mogelijkheden, en let je als toeschouwer even niet op, dan is het plotseling pats!, afgelopen. Ik weet nu al dat u zegt, wacht eens even, dat zeg jij nou wel, maar als het waar is dat de spelers van C5 een loper niet van een paard kunnen onderscheiden, hoe kan het dan dat zij kampioen worden? Maar wat een vraag! Hun tegenstanders waren dit seizoen gewoon nog idioter dan zij. En de grotere idioot verliest vanzelfsprekend als eerste de partij. Ik zal dat illustreren. Om half tien wint Hans Uiterwijk als eerste:

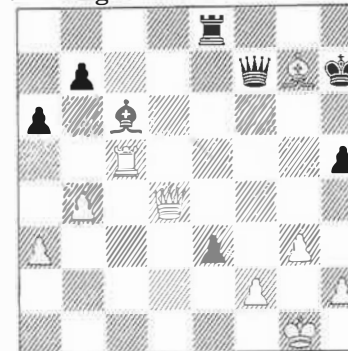

Hapsels-Uiterwijk, opgave 1: wit won met zijn fraaie laatste zet, namelijk Lxa5, de pion op a5. Heel mooi en zeker diep berekend, maar wat verliest hij nu zelf?

Dan komt Ed Leuw mij in het halletje melden dat hij 'een briljante zet' gedaan heeft. Ik zit de krant te lezen en denk, zal ik opstaan en er naar gaan kijken? Want meestal verliezen zijn briljante zetten de partij op slag. Nee, denk ik, ik verdom het,

ik blijf hier mooi zitten. Later krijg ik de partij van Ed met wat commentaar opgestuurd:

Rijke - Leuw, 1. e4 e6 2. d4 d5 3. Pd2 Pf6 4. e5 Pfd7 5. Ld3 c5 6. c3 Pc6 7. Pdf3 Db6 8. Pe2 cxd4 9. cxd4 f6 10. exf6 Pxf6 11. 0-0 Ld6 12. Te1 0-0 13. a3 Dc7 14. g3 Ld7 15. Kg2 Tae8 16. Lf4 e5 17. dxe5 Pxe5 18. Tc1 Lc6 19. Pxe5 Lxe5 20. Dc2 Db6 21. b4 Pe4 22. Lxe4 dxe4 23. Le3 Da6 24. Db3† Kh8 25. Kg1 Lb5 26. Pc3 Lxc3 27. Dxc3 Tf3 28. Db2 Lc6 29. Tc5 Dd3 30. Tc3 Dd7 31. Tec1 zwart durft niet te slaan op a7 ten onrechte waarschijnlijk 31. .. a6 32. Tc4 Dg4 33. Tc5 Tf5 34. Dd4 h5 35. Txf5 Dxf5 36. Tc5 Df7 37. Lh6 Kh7 38. Lxg7? e3?

Eindelijk eens een briljante zet, dacht zwart na afloop. Gelukkig dacht wit dat ook. Fritz weet wel beter. (38. .. Dxg7 39. Txb5† Kg8 40. Dc4† Kf8 41. Dc5†) volgens Fritz gaat zwart dit winnen aan het eind van vele schaakjes, maar wit speelde:

39. Le5?? (beter is 39. fxe3 Df3 40. Txb6 Dxb6 41. Lf6 Dc1+=) en ik speelde: 39. .. Dxf2 mat

Tja. Schaken is niet moeilijk, dat ziet u nu toch hopelijk wel in. Heb ik over schaak-kwaliteiten in de 2e klasse SGA iets teveel gezegd? Je dreigt gewoon mat in één, en dat was het dan. Zo word je dus kampioen. In zekere zin was 38. .. e3? dus toch bril-

jant. Het getuigt in ieder geval van een opgewekt gemoed.

Dan wint Bert Wijchgel. Zijn voorsprong in tijd is uitgelopen tot anderhalf uur en zijn tegenstander gaat vrolijk door zijn vlag. Je hoeft een partij immers niet per se te winnen door mat te geven, de strategie van Wijchgel werkt natuurlijk net zo goed en heeft bovendien het voordeel dat je niet op zoek hoeft te gaan naar een mat in één, waarbij er toch weer moet nagedacht moet worden. Domweg snel zetten, niets bijzonders doen, een beetje je stukken dekken en dan op tijdvoordeel winnen. Zo kun je namelijk ook kampioen worden.

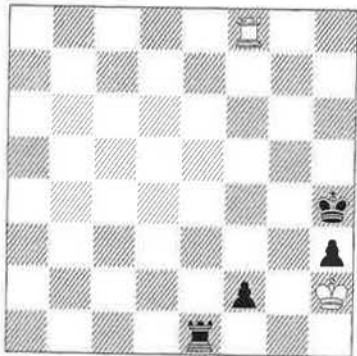
Kijken we vervolgens eens naar de partij Van Dorp - Pim Zonjee. Daar zien we om te beginnen een ander verschijnsel dat je bij Caïssa 5 vaak aantreft: tegenstanders hebben tijdens de partij de neiging om elkaar rücksichtlos te geloven. Zonjee sloeg bijvoorbeeld met 18. .. Lxa2 een pion en zijn tegenstander verklaarde met 19. b3, ha!, die was giftig!

Van Dorp - Zonjee, stand na 19. b3

Zonjee gelooft hem onvoorwaardelijk (spaart denktijd) en slaat dan ook op een gegeven moment pion b3. In werkelijkheid was de pion helemaal niet giftig: 19. .. Te2 20. Pd2 Td8 21. Td1 Td3 22. Kc2 en wit kan de loper niet ophalen doordat Lc3 ongedekt staat. Maar goed, niets aan de hand want wanneer ik deze partij even uit

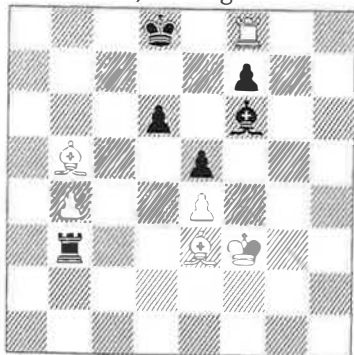
het oog verlies, heeft Pim zijn stuk allang weer teruggekregen en kijkt tegen de onderstaande stelling aan, zwart is aan zet en hij denkt, de buit is binnen. Te vroeg gejuicht:

Van Dorp - Zonjee, stand na 53. Kb2 ...

Opgave 2: waarom had zwart hier niet moeten promoveren?

De partij van Stefan Steemers had eveneens een grote entertainmentswaarde. Zijn tegenstander gaf hierin blijk van een ijzeren logica. Nadat Stefan de zwarte loper naar f6 had wegge lokt won hij met 34. Txf8† een zwart paard, zie de stelling hieronder. Zijn tegenstander denkt na en ziet dat hij na 34. .. Kc7 nog een stuk verliest met 35. Txf7†. Dat kan niet de bedoeling van het schaakspel zijn, concludeert hij, en speelt daarom zijn koning naar e7.

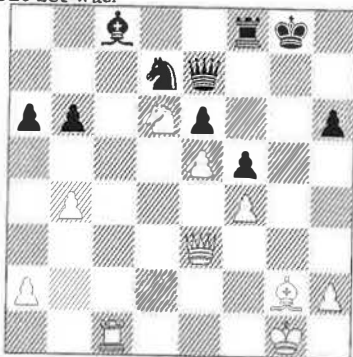
Steeemers - Delis, na 34. Txf8†

Opgave 3: waarom was het in deze stel-

ling beter om met 34. ... Kc7 met twee stukken minder verder te spelen dan om 34. .. Ke7? te doen?

Overigens zien we aan deze opgave dat het niet altijd nodig is om mat in één te gaan dreigen. Je kunt immers ook gewoon wachten totdat je tegenstander het er zelf invlecht. En dat bespaart weer denktijd. Alleen moet je het wel zien natuurlijk. Stefan zag het.

Tot slot Jan Smit met wit aan bord 3. In het onderstaande diagram, zo vertelde Jan na afloop, speelde hij zijn paard naar d6, omdat hij dacht dat 'dat wel goed was'. Toen het paard daar eenmaal was aangekomen, zagen hij en zijn tegenstander tot hun verbazing dat het ook werkelijk een goede zet was!

Smit - Sprong, na 30. Pd6

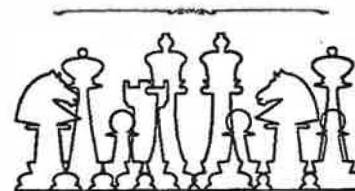
Opgave 4: waarom bleek 30. Pd6 inderdaad een heel goede zet te zijn?

Hieruit leren we dat het van inzicht getuigt om éérst een zet te doen en dan pas te kijken of het een goede zet was, want dat bespaart veel denktijd. Je denkt dan immers na in je tegenstander zijn tijd.

Invaller Bas Lewerissa speelde remise, leek ergens veel beter gestaan te hebben, en Frans Roes verloor zijn partij doordat hij per abuis een mat in één in bij hemzelf in de stelling vlocht, dus vóórdat zijn tegenstander dat bij zichzelf kon doen. Dat

is natuurlijk niet goed, al bespaart het wel denktijd. Ik kan zijn stelling niet laten zien, want hij weigerde mij zijn notatieformulier te geven. Later, in de trein, gaf hij het wel, maar griste het direct weer uit mijn handen. Toen wilde hij van mij een dropje. Dat kreeg hij, want ach, die jongens kun je toch niets weigeren?

Numoethet vijfde nog slechts een gelijkspel halen in de laatste ronde om kampioen te worden. Het kan dus nog misgaan. Bidt u mee?

HET ZESDE

Heeft het zesde het kampioenschap gemist?

Leo Oomens

Achteraf is alles makkelijk. Hadden we, als we, we moesten toch.

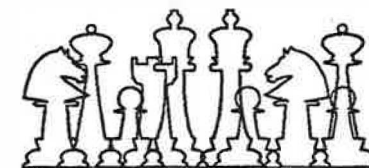
In onze afdeling was van te voren duidelijk dat Almere veel sterker zou zijn dan de rest. Daar zouden we nooit tegen op kunnen En inderdaad hebben we verloren. Maar als ik mijn eigen partij, waarin ik lange tijd een stuk voor heb gestaan, nou eens gewoon gewonnen had dan zouden we die sterke polderjongens met 4½ tegen 3½ naar huis hebben gestuurd. Dan zouden we zelfs nog kans hebben gehad om kampioen te worden. Het heeft niet zo mogen zijn. Ik blunderde het stuk weg en kwam meteen in een akelige matval terecht.

Inmiddels hebben we onze volgende wedstrijd met zeven tegen een gewonnen. Dat maakt het extra zuur dat we tegen

Almere ...

Naar ik heb begrepen doen onze resultaten er voor volgend jaar heel weinig toe. Vanwege problemen met het derde schuiven alle teams naar boven. Dat is nog eens gratis promoveren! Maar promotie moet je door te vechten bereiken, anders houdt je er een nare smaak aan over. Er laat zich zelfs argumenteren dat het beter zou zijn geweest wanneer zowel het zesde als het zevende zouden zijn gedegradeerd. Dan zouden ze in de zelfde klasse kunnen blijven spelen en dan zou het achtste niet meteen zoveel klassen hoeven overslaan.

Maar misschien valt alles na de zomer mee en is er toch nog een volwaardig derde team te formeren.

HET ZEVENDE

WINNING WITH THE SEVENTH
(9)

Maarten Vonder

Odi 2 - Caïssa 7
21.03.00

Ja, het Zevende is een half jaar uit de lucht geweest. Dat ligt aan mij, misschien kom ik daar zo nog op, maar na eindeloos praten en wurmen heeft de hoofdredactie me weer aan het schrijven gekregen.

Er is nogal wat gebeurd, dit seizoen. De samenstelling van het Zevende is drastisch gewijzigd. Kuijp en Tit zijn eruit, Lör is helemaal verdwenen, Tan schaakt nauwelijks meer. Nieuw is Tafil (van nu af Taf), die het overigens goed doet. Werf is opge-

klommen naar het eerste bord, waar z'n rating ruimschoots aanleiding toe geeft, en ikzelf vertoef na de troosteloze ½ uit 6 van vorig seizoen, hoofdzakelijk aan het achtste bord.

Afgelopen jaar kwamen wij als koppel nog met een tpr van een slordige 1900 uit het Kroegloperstoernooi, dit jaar zal Werf zich wel achter z'n oren krabben.

Zo zaten we dan voor de match tegen ODI in de ongebruikelijke situatie, dat we hard moesten vechten om degradatie te vermijden. Twee matchpunten, en maar één zwakke broeder onder ons. Dat was nog iets; aan een gelijkspel zouden we voldoende hebben om ons te redden. Tuyl deed erg z'n best, belde al dagen van tevoren road, regelde vervoer, maar was er ondanks alle inspanning niet in geslaagd om een compleet team op de been te krijgen. Pitt Treumann (van nu af **Pit**) was zo goed niet of hij trad op als chauffeur en reservist, en deed de hele rit naar Sloten niet anders dan verzekeren, dat ze die nul net zo goed hadden kunnen thuislaten.

Een zevenmans team. Dat was dus 0-1. De thuisclub had ook een bezettingsprobleem, maar dat werd kortdaat opgelost door een reservist uit de competitie te commanderen. Die kreeg ik. Voor de interne bleven er nog twee over.

Aan twee borden zag het er al snel troosteloos uit, de rest verliep degelijk. **Pit** speelde z'n underdog-rol zo overtuigend, dat hij al gauw een vol stuk cadeau kreeg en haalde vervolgens keurig zijn punt binnen. **Taf** maakte een goed opgezette partij uitstekend af, **Wurf** hield na de bij hem gebruikelijke complicaties, in de late uur-tjes remise.

Maar die ene nul.

Mijn tegenstander Karel Stricker zag eruit of hij wel een borrel lustte, maar ik wist dat we onder de gegeven omstandigheden

niemand mochten onderschatten. Toch had ik de partij vrij snel onder controle, en na zijn trage openingszetten had ik op de 13de zet met een simpele combinatie m'n eerste pion te pakken. Hij ging nog lang ook, nogal riskant, en ging vervolgens driftig met z'n paarden in de weer.

Dat kende ik. Een paardenstamper.

In m'n goeie seizoen had ik er zo een, in Dieren meen ik. Je moet nog oppassen met die lui. Van knollen weten ze alles en ze halen er toch een 1600 mee. De man had knoestige handen en stampte daarmee z'n paarden over het hele bord, en altijd naar voren. Van de eerste twintig zetten waren er dertien met een paard.

Maar ik was in vorm en van de weeromstuit begon ik steeds lichter te spelen. Lopers zijn daar heel geschikt voor, het zijn net elfen. Kwamen zijn paarden naar voren, dan weken mijn lopers soepel naar achteren. Ik raakte in een trance, die ik het hele toernooi wist vast te houden. Tenslotte verslikte hij zich in z'n eigen ros.

Ook m'n Slotense paardenmenner kreeg ik zo in toom, won een tweede pion en ruilde die op zet dertig om voor z'n ongelukkige merrie.

Daarop ging ik zo snel mogelijk voor de afwikkeling, om vooral geen brokken te maken, en op zet 38, toen het eindspel een formaliteit was, gaf ik pardoos een volle toren weg.

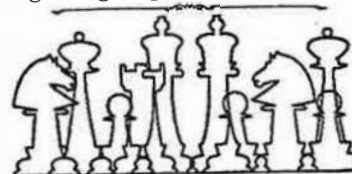
Vervolgens miste Stricker tot tweemaal toe een directe winst, en wist zo overduidelijk het eindspel niet af te maken, dat ik maar doorspeelde.

En hem door z'n vlag liet gaan.

Eindstand 4-4 en in de auto van **Pit** als de bliksem naar huis. Die had nog het een en ander uit te leggen; ik deed er maar het zwijgen toe. Maradona met het handje van God. Kortgeleden zag ik er nog zo een. Bij korfbal. De halve finale was zo spannend

dat het na verlenging nog steeds gelijk stond. Partij B maakt een minuut voor het einde een goal. De laatste seconden gaan in. Partij A geeft een prachtige *pass* naar voren, het schot van afstand is loepzuiver en de achtervanger van B laat zich achtere-loos tegen de mast vallen. Nooit niets gezien, meneer.

't Is dat ik vroeger nog eens gekorfbald heb. Ik had er weinig te zoeken, maar het is een gemengde sport, dat is het aardige.

vervolg van pag. 14

en de dame ging terug in het doosje. Thomas zijn stelling ziet er goed uit. Hij staat veel voor en schijnt te weten wat hij moet doen. Tim is zenuwachtig. Hij heeft beide torens van zijn tegenstandster afgepakt, zowel op a1 als op h1 staat een zwart paard van Tim. Ook hier is de dame storend binnengekomen in Tims stelling.

Als ik even achter me kijk zie ik Thomas beheerst mat geven. 1 - 0.

Ik draai mijn hoofd terug en zie dat Tim mat in 2 kan geven. Hij ziet het net niet, maar pakt wel de witte dame, ook goed, dat mat komt zo wel, denk ik.

Wouter aan bord 1 zit er wat verveeld bij. Zijn stelling is remise-achtig, allebei hebben ze K+T+2 pionnen. Ik weet niet of hij remise heeft aangeboden. Zijn tegenstandster zit nog vol vuur te schaken, dus dat gaat nog even duren. Milan is ondertussen ook iets rustiger gaan spelen. Het bord staat nog vol stukken en nu ben ik blij dat ze allemaal lekker snel van start zijn gegaan, want anders zouden ze vast zenuwachtig geworden zijn van de klok. De enige die daar last van schijnt te hebben is Tim. Hij heeft zijn linker wijsvinger vastgeplakt

op het knopje van de klok en met rechts doet hij zijn zetten. Hij kan mat geven op c2. Hij heeft een bord vol met stukken en zijn tegenstandster heeft alleen een pion op a2. Om ook deze uit te schakelen speelt Tim Pa3 en is het pat. ½ - ½.

Milan heeft ook al zijn stukken nog over en zet zijn tegenstander mat midden op het bord. ½ - 2½. Wouter heeft het spannend gemaakt. Ze hebben allebei een dame gehaald en Wouter is aan zet. Mat in 3 zie ik. Wouter denkt na en begint heel gemeen te lachen. Hij ziet het, denk ik toch een beetje verbaasd, want het was niet makkelijk. Wouter doet zijn zet en kijkt triomfantelijk zijn tegenstandster aan.

Het enige wat zij niet begrijpt is dat hij zijn klok niet indrukt. Zij speelt Kbl. Nu is het mat in 2, maar Wouter is fors aangeslagen, hij had gedacht dat het al mat was. Hierdoor mist hij het mat in 2, maar gelukkig wint hij door een röntgenschaakje wel de dame, en later ook heel netjes de partij. Wij winnen dus met ½ - 3½, wat ik ook beleefder vindt dan te winnen met 4 - 0, als je voor het eerst bij iemand op bezoek bent.

De tweede ronde wist ik een beetje wat mij te wachten stond. Wat ik niet wist was dat Tim weer pat zou zetten, die gaat nu alleen nog maar oefenen om mat te zetten, want de stukken van zijn tegenstanders krijgt hij wel te pakken, dat is het probleem niet. Milan moest nu tegen twee meisjes. In het beging moest hij daar even aan wennen, maar ondanks dit kwam hij in het middenspel beter te staan. Omdat ik het toch oneerlijk vond, en tegen de regels, heb ik een meisje weggestuurd. Dus won Milan weer, ½ - 1½. Wouter en Thomas wonnen zo geruisloos dat ik daar niets over te melden heb. Eindstand ook nu weer ½ - 3½. Het zou mij niet verbazen als dit team hoog eindigt in de competitie.

Probleemschaken 2

Leo Oomens

Op mijn vorige stukje is geen enkele reactie gevolgd. Toch had ik in de behandeling van het tweezet-probleem nog wel wat laten zitten. Even maar weer de stand.

Ik liet de zwarte dame bij typefout naar f6 gaan. Dat moest natuurlijk f8 zijn. Belangrijker is dat ik bij de verdediging van zwart een aantal variaties weglief. Na de sleutelzet 1. Df4 gaf ik voor zwart 1. ... Dxd4† en 1. ... De7† als mogelijkheid. Maar zwart heeft nog andere schaakjes: bijvoorbeeld 1. ... Db7†. Nu onderbreekt 2. Pc6 het schaak en geeft tegelijk mat dankzij de loper op c3. Of zwart probeert 1. ... Db1†. Daarop onderbreekt het paard weer het schaak maar nu op c2 en weer geeft de loper op c3 mat.

Dat maakt duidelijk dat dit een probleem is met een thema, en wel dat van de penning vs uncovering. Die twee motieven horen als een spiegelbeeld bij elkaar. En daarin zit dus de aardigheid van dit probleem.

Ik beloofde voor deze keer een drieset-probleem. Misschien de volgende keer. Nu eerst een partijstand die mij juist op het spoor bracht van het probleemschaken. Bij

problemen is dikwijls de aardigheid dat de verdediging verschillende zetten kan proberen en dat er dan telkens een onverwacht mat volgt. Iets dergelijks gebeurt in deze partij.

De stand na de 11de zet van zwart:

Wit staat glad gewonnen: twee pionnen voor en hij kan de loper op g4 slaan. Maar de witspeler dacht dat het beter of mooier kon. Er volgde 12. Lxc6. Probleem: hoe wint zwart?

Eerst wat verkenningen. Nu wit de loper op g4 heeft gespaard, werkt die nog steeds samen met de toren op d8, maar zolang het witte paard op c3 staat is veld d1 veilig. Wit heeft ook een behoorlijke achterstand in ontwikkeling. Daar liggen dus de kansen voor zwart. Toch: zwart moet iets bijzonders doen om hier heelhuids vanaf te komen. Maar hij had iets heel verraderlijks achter de hand.

Voor de duidelijkheid: zwart h d op de elfde zet zijn loper in veiligheid kunnen brengen. Maar in plaats daarvan koos hij voor de lange rokade. Het is dus niet zo dat hij nu die loper kan gaan verliezen, hij offert hem voor tegenkansen. Of die tegenkansen er zouden zijn geweest als wit die loper ook echt geslagen zou hebben?

Zwart speelde 12. ... Pxe4! Ligerink - ik ontleen deze stelling aan zijn Volkskrant-rubriek van 18 december - volstaat met   n uitroepteken. Dit is een schitterende zet.

HET MIDDENRIJ

En kennelijk al van te voren gezien. Zwart offert (?) koeltjes nog een stuk en wit staat plotseling volkomen verloren.

Wat dreigt er? Bijvoorbeeld 13. ... Df2 mat. Wit moet dus het paard op e4 slaan. Hij kan natuurlijk wel eerst even 13. Lxb7† spelen, maar wat hem dat zou helpen is niet erg duidelijk. Maar wit kan het paard niet slaan met zijn eigen paard op c3 omdat dan 14. ... Td1 mat is. Slaat wit het paard met de dame, dan volgt 13. ... Lh4† 14. Kf1 (enige zet), met opnieuw 14. ... Df2 mat. Wit koos voor wat uitstel   n dameverlies:

13. Ld7† (blokkeert eventjes de toren op d8) 13. ... Txd7 14. Dxd7 Lxd7 15. Pxe4 Le6 en hier besloot wit dat hij aan een toren en twee paarden plus twee pionnen niet genoeg had in ruil voor een loper en dame. Hij gaf op.

Zo'n slot bederft de zuiverheid van de probleemachtigheid van de stelling, maar de zet 12. Pxe4!! blijft prachtig.

De partij is afkomstig uit een simultaan-s  nce. De zwartspeler die voor dit moois zorgde, was de mij onbekende Garcia Palermo. Maar Ligerink weet te vertellen dat hij 11 jaar later, in 1982, in een toernooi wist te winnen van niemand minder dan Karpof, toen op het hoogtepunt van zijn wereldkampioenen glorie. Maar ook met zijn simultaanoverwinning ging Garcia Palermo al de schaakgeschiedenis in. Want de simultaangever was Bobby Fischer. We schreven 1971. Fischer was volop bezig met de voorbereidingen op zijn kandidatenmatches die hij steeds met enorme overmacht zou winnen. Ook Fischer bevond zich toen op zijn hoogtepunt. Het zal Fischer hoe dan ook niet vaak gebeurd zijn dat hij in 15 zetten aan de kant werd geschoven.

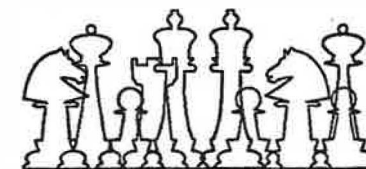
Voor de aardigheid geef ik ook het begin van de partij nog even.

Dit nummer bevat een verslag van de wedstrijd Caissa 4 - Het Probleem 1, dat op uitnodiging geschreven is door verslaggever Hugo de Jonge van Het Probleem. Hij leverde tevens onderstaand gedicht.

Talent

Monter golvend op rating-winst
oh, tegenslag deert jeugd het minst
nog overschat en onbegrensd, de top
in wezen neergang, geef het op
qua rating zakkend, stand stop-loss
uit ritme, spel, wat punten kost
en naarmate het verliezen went
.... een bijgezet, vergrijsd talent.

Hugo de Jonge, Het Probleem

Fischer - Garcia Palermo (Cordoba 1971, simultaan):

1. e4 e5 2. f4 d5 3. ed5 e4 4. Lb5† c6 5. dc6 Pxc6 6. d3 Pf6 7. de4 Da5† 8. Pc3 Lg4 9. Dd4 Le7 10. Da4 Db6 11. h3 0-0-0

Voor mij is het een verrassing dat Fischer na 1. e4 e5 niet vervolgde met Pf3 en Lb5. Voor deze simultaan haalde hij het Koningsgambiet uit zijn reiskoffertje. Van zijn boek *My 60 Memorable Games* herinner ik me niet dat hij dat ooit speelde. Maar als database is dat boek ook onvoldoende. Bovendien had Fischer vermoedelijk een goede reden om buiten zijn eigen repertoire te blijven: dat had hij nog hard nodig in zijn kandidatenmatches.

HET MIDDENRIJ

Corus 2000

Tony Lith

In de vorige CN stonden de van erwtensoep doortrokken belevenissen van Frans Oranje en Hajo Jolles beschreven. Wat ontbrak was een overzicht van de prestaties van de overige Caïssanen. Die zijn als volgt. **Jeanne Potters** speelde niet haar sterkste toernooi: 2 punten. **Garth Sylbing** mag niet een tpr van 1703 en 4½ punten niet ontevreden zijn. **Hans Kuyper** stelde iets teleur met een tpr van 1599 en 4 punten. In groep 4c scoorde **Jop Dekker** 6 punten en **Theo Weijers** behaalde in groep 3a 5½ punt. In groep 1a kreeg **Hans de Vilder** een serie zware jongens voor zich. Hij deed het met 4 punten wel eens beter. Groepswinnaar van groep 2b werd ...

De zieke schaker

Paul Schipper

Bij het laatste Hoogovenstoernooi (tegenwoordig Corus) werd ik ingedeeld in groep 2. Voor de rustdag werden 5 ronden gespeeld. Slecht spel, 2½ punt, en daarmee mocht ik niet eens ontevreden zijn. Dan de rustdag. Ik werd ziek. Omdat ik behalve als schaker ook als chauffeur voor Hans de Vilder fungeerde kon ik mij natuurlijk niet terugtrekken.

De rest van het toernooi zat ik met een dikke jas aan met ongeveer 40 graden koorts achter het bord. Veel dingen in het leven zijn onvoorspelbaar, en dit was er weer een voorbeeld van. In de laatste 4 ronden waren 4 overwinningen mijn deel.

Dit alles resulteerde in een eerste plaats met 6½ uit 9.

Schaken met griep is een aparte ervaring. Geen behoefte om rond te lopen en andere partijen te zien. Geen behoefte aan snert en sigaretten. Geen behoefte aan sex. Geen behoefte. Alleen maar schaken. Geconcentreerd 4 uur lang achter het bord kunnen zitten. Het komt de ELO ten goede. Het schaken wordt wel rustig uitgevoerd. Oude-lullen schaak. Zie maar.

Ronde 6, 27.1.2000

O.P. Cliteur (1867) - P. Schipper (1933)

1. Pc3 *Out of book.*

1. .. c5 2. Pf3 Pc6 3. d4 cxd4 Misschien toch een Siciliaan?

4. Pxd4 Pf6 5. e4 e6 6. Lg5 Staat niet zo goed bekend; wit moet rekening houden met offers op e4. Wit kon met Pdb5 overgaan in een Swesnikow. Dat heeft hij zelf op zijn repertoire staan met zwart.

6. .. Le7 7. Dd2 Hier is het al zover.

7. .. Pxd4 8. Pxe4 Lxg5 9. Pxd5 Pxd4 en zwart staat een pion voor. Andere zetten van wit maken het alleen maar erger.

7. 0-0 Tja. Naar zulke dingen kijk je toch niet.

8. Le2 d5 9. exd5 Pxd5 10. Lxe7 Pxe7 11. Pe4? Geen gelukkige manoeuvre. De 2 paarden staan kwetsbaar in het centrum.

11. .. e5 12. Pf3 Dc7 13. 0-0-0 Pf4 14. g3 Pxe2 15. Dxe2 f6 Het logische veld is misschien f5, maar door deze zet controleert zwart g5, en kan de loper naar e6.

16. Td2 Le6 17. Pc3 Dc6 Sterker is 17. .. Da5 18. a3 (of Kb1) Tc8 met dreigingen op c3 en a2.

18. Te1 Pd5 19. Pxd5 Lxd5

Dit wint de pion op a2, en beslist in feite de partij. Na de volgende zet van wit spreekt de rest voor zich. Nodig was Ph4

spreekt de rest voor zich. Nodig was Ph4 om nog wat tegenspel te krijgen op de

koningvleugel met zetten als Pf5 en Dg4.

20. Pg1 Lxa2 21. Ted1 Lc4 22. Dg4 Le6 23. Db4 Tac8 24. Dd6 Dc4 25. Dd3 Da2 26. Da3 Dxa3 27. bxa3 Kf7 28. Pe2 Ke7 29. f4 Tc5 30. fxe5 fxe5 31. Kb2 Tf3 32. Pg1 Tb5 † 33. Kc1 Txa3 34. Td3 Ta1 † 35. Kd2 Txd1 36. Kxd1 Tb1† 0-1

Hans de Vilder krijgt dus volgend jaar eindelijk Caïssa-gezelschap in de eerste groep.

Te vroeg opgegeven

Harms - Malzahn, Lüneburg 1935

Wit had even zitten slapen en meende dat zijn dame en dus ook de partij verloren was en gaf op. Te vroeg want na 1. Lb5† is de loper op c5 niet langer gedekt. Sterker nog, na 1. ab 2. Dxc5 of ook na 1. .. Dxb5 2. Pxb5 Lxd4† 3. Pxd4 heeft wit het beste spel.

Prognoses

From: "jan schut" <jkschut@noord.bart.nl>

Subject: voorspelling eindstand knsb-competitie
> Voorspelling van de eindstand in de knsb-competitie, 14 april 2000.

> Voorbeeld:

> Schaakstad Apeldoorn heeft 70.6 % "kans" op de eerste plaats en 9.6 % op de 3e plaats.
> De kans op een lagere plaats van Schaakstad Apeldoorn is nihil.

> 1e klasse A 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

> Schaakstad A'doorn 1 70.6 19.8 9.6 - - - - -

> Oegstgeest '80 28.5 37.6 33.8 - - - - -

> Philidor Leeuwarden 0.9 42.6 56.4 0.1 - - - - -

> Paul Keres - - 0.08 76.5 15.6 7.8 0.1 - - -

> Caïssa - - 0.04 23.4 56.0 20.0 0.5 - - -

> Euwe - - - 26.9 26.2 37.4 6.9 2.6 -

> Unitas - - - 0.04 1.5 14.4 24.9 57.7 1.5 -

> HWP Zaanstad - - - - 31.4 35.1 30.9 2.5 0.06

> Hardenberg - - - - - 0.2 2.0 4.1 68.4 25.5

> G&D Software L'borg - - - - - 0.5 25.0 74.5

> 3e klasse C 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

> Messemaker 1847 52.5 26.6 10.7 8.7 1.3 0.1 - -

> Schaakstad A'doorn 2 44.2 41.3 10.0 3.1 1.3

0.1 - - - -

> Oud Zuylen 1.9 7.5 23.1 17.7 13.7 26.2 9.7 0.2

- -

> Amstelveen 3 1.5 21.6 28.0 29.8 12.1 4.0 2.1
0.8 0.08 -

> Almere - 2.1 23.8 20.7 21.6 19.0 8.8 3.5 0.4 -

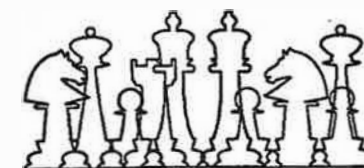
> En Passant - 0.8 2.2 3.8 11.3 20.0 21.0 36.7
4.2 -

> Amersfoort 1 - 0.02 1.4 10.2 22.8 14.5 26.4
19.0 5.7 0.1

> ASC - 0.10 0.8 5.9 15.6 14.8 28.7 24.9 9.0 0.2

> Caïssa 2 - - - 0.02 0.3 1.2 3.3 12.4 46.3 36.5

> De Raadsheer - - - - - 0.04 2.5 34.3 63.1

Standen externe competitie

Theo Weijers

KNSB eerste klasse A

KNSB derde klasse C

1. Schaakstad A'doorn 1	9	14	5 6 ½	1. Messemaker 1847	5	8	27
2. Oegstgeest '80	9	14	5 1 ½	2. Oud Zuylen	5	7	21½
3. Philidor Leeuwarden	7	13	4 8 ½	3. Schaakstad A'doorn	5	6	22
4. Paul Keres	7	9	4 0 ½	4. Amstelveen 3	5	6	20
5. Caïssa	7	8	38	5. En Passant 3	5	5	21
6. Unitas	7	6	33½	6. Almere	5	5	18
7. HWP Zaanstad	7	5	3 7	7. Caïssa 2	5	4	19½
8. Euwe	7	5	33½	8. Amersfoort 1	5	4	18½
9. G&D Software L'borg	7	4	28	9. De Raadsheer 2	5	3	16
10. Hardenberg	7	2	31	10. ASC	5	2	16½

SGA promotieklasse

SGA tweede klasse D

1. VAS 2	6	10	27½	1. Almere 35	10	30	
2. Euwe 4	6	9	28½	2. Raadsheer 3	5	6	24½
3. Amstel 1	6	8	30½	3. KLM/Pegasus 1	5	6	22½
4. Euwe 3	6	8	24½	4. Caïssa 6	5	6	21½
5. Isolani 1	6	6	25	5. Euwe 6	5	6	19
6. Tal 3	6	5	23	6. Probleem 3	5	4	16½
7. Caïssa 3	6	1	17½D	7. DCG 3	5	2	12
8. DCG 1	6	1	15½D	8. Tal 5	5	0	14

SGA eerste klasse A

SGA derde klasse A

1. Amstelveen 5	6	11	31½	1. Fischer-Z 4	5	10	29½
2. Almere 2	6	9	28	2. Almere 6	5	9	26
3. DOS A'dam 1	6	8	26½	3. Donner 1	5	6	21
4. Caïssa 4	6	7	26	4. Grasmatt 4	5	4	19
5. Euwe 5	6	6	24	5. Landsmeer 1	5	3	17
6. Probleem 1	6	4	20½	6. Caïssa 7	5	3	15
7. WSC 1	6	3	20	7. ODI 2	6	1	16½
8. Pion 2	6	0	15½D				

SGA tweede klasse B

SGA vijfde klasse

1. Caïssa 5	6	12	30	1. Almere 9	4	8	25
2. Amstelveen 6	6	10	29	2. VAS 7	4	8	24½
3. VAS 3	6	5	25	3. Pion 5	4	5	14½
4. Almere 4	6	5	24½	4. Caïssa 8	5	4	17½
5. Probleem 2	6	4	22½	5. Damegambiet 1	4	3	13½
6. ENPS/Quibus 2	6	4	22	6. Amstel 4	4	2	14
7. Het Probleem 2	6	4	19½	7. Probleem 8	5	0	11
8. Isolani 2	6	4	19½				

Uitslagen externe competitie

Theo Weijers

26.02.00

Philidor Leeuwarden - Caïssa 5½ - 4½

K. v.d. Weide	-	Avni Sula	½ - ½
S. Ernst	-	Michaël Wunnink	1 - 0
B.J. v.d. Lijn	-	Jaap Spreeuw	½ - ½
E.C. Scholl	-	Hans de Vilder	1 - 0
J. Boersma	-	Hajo Jolles	0 - 1
W. Jongsma	-	Gerard Rill	½ - ½
C. Kamstra	-	Robert Kikkert	0 - 1
J. Hania	-	Wan Fokkink	0 - 1
M.C. Vermaat	-	Pieter Melford	1 - 0
O. Schriemer	-	Elwin Osterwald	1 - 0

15.04.00

Het Witte Paard - Caïssa 7 - 3

H. Klarenbeek	-	Niek Narings	1 - 0
M. Klarenbeek	-	Michaël Wunnink	1 - 0
J. Roebers	-	Jaap Spreeuw	0 - 1
M.v. Schaardenburg	-	Robert Kikkert	½ - ½
K. Dekker	-	Hajo Jolles	½ - ½
C. de Saegher	-	Wan Fokkink	1 - 0
C. Janssen	-	Hans de Vilder	1 - 0
N. Felten	-	Lucie v.d. Vecht	1 - 0
J. Brink	-	Pieter Melford	1 - 0
D. Winkelaar	-	Avni Sula	0 - 1

26.02.00

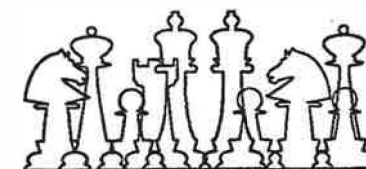
ASC - Caïssa 2 5 - 3

D. Helvensteijn	-	Rik Lith	1 - 0
D. v.d. Laan	-	Micha Leuw	0 - 1
M.H.C. van Gils	-	Kees Sterrenburg	½ - ½
N.J.A. Jansen	-	Jeroen Selier	1 - 0
W. Hennink	-	Michiel Pos	½ - ½
C.v.d. Laar	-	Dennis Breuker	1 - 0
D. Roosa	-	Tom Spits	½ - ½
P. de Vries	-	Jildo Kalma	½ - ½

15.4.00

Caïssa 2 - Schaakstad A'doorn 2 3 - 5

Rik Lith	-	M. Sabic	½ - ½
Jeroen Selier	-	W. Nijdam	0 - 1
Kees Sterrenburg	-	K. van Delft	1 - 0
Michiel Pos	-	C. Visser	½ - ½
Dennis Breuker	-	N. Kabanof	0 - 1
Theo Weijers	-	E. de Bekker	1 - 0
Jildo Kalma	-	W.H. Sanders	0 - 1
Tom Spits	-	H. K. Bouwer	0 - 1

Abcoude 2 - Caïssa (jeugd)

Sander van Haren	-	Wouter v. Ruyven	0-1
Marchien Wolma	-	Thomas Jusche	0-1
Marjolein Winder	-	Milan Kos	0-1
Dina Schrijver	-	Tim Endevelde	½-½

Sander van Haren	-	Thomas Jusche	0-1
Dina Schrijver	-	Milan Kos	0-1
Marjolein Winder	-	Tim Endevelde	½ - ½

Caïssa - DOS 3 (jeugd)

Wouter van Ruyven	-	Atse Asbreuk	1-0
Milan Kos	-	Shira Elzas	1-0
Tim Endevelde	-	Hendrik Strabbing	1-0
Lars Vogels	-	Aaron Katz	1-0
Milan Kos	-	Atse Asbreuk	1-0
Wouter van Ruyven	-	Shira Elzas	1-0
Lars Vogels	-	Hendrik Strabbing	1-0
Tim Endevelde	-	Aaron Katz	1-0
Marchien Wolma	-	Wouter v. Ruyven	0-1

VAS 4 - Caïssa (jeugd)

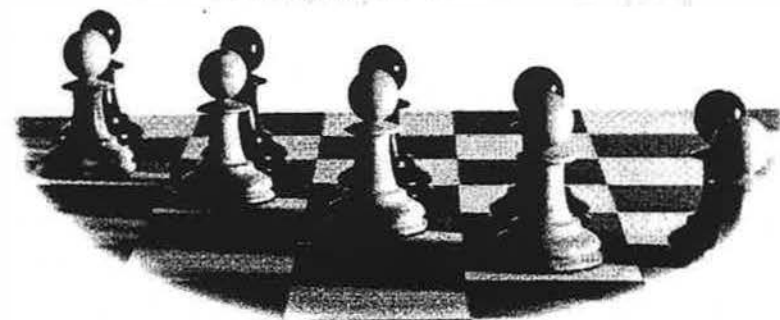
Remy Guebibia	-	Wouter v. Ruyven	1-0
Blas Cuparo	-	Thomas Jusche	0-1
Soeres Kapildewsing	-	Milan Kos	0-1
Jaime Erias Amadori	-	Tim Endevelde	0-1
Blas Cuparo	-	Wouter v. Ruyven	0-1
Remy Guebibia	-	Thomas Jusche	0-1
Jaime Erias Amadori	-	Milan Kos	0-1
Soeres Kapildewsing	-	Tim Endevelde	1-0

Uitslagen interne competitie

Steven Kuypers

[illegible]

F. Oranje	½ - ½	H. Puyker	H. Trujillo	0 - 1	N. Narings
J. Kalma	1 - 0	C. O'Mahony	P. Schipper	1 - 0	G. Mulder
J. Potters	1 - 0	R. Hillebrandt	T. Slengard	0 - 1	D. Clapper
J. v.d. Klauw	0 - 1	H. van Keulen	S. Steemers	1 - 0	F. Roes
			D. Kamphuis	½ - ½	E. Leuw
			F. Kalff	0 - 1	E. van Tuijl
			P.v.d. Werf	½ - ½	P. Zonjee
M. Leuw	0 - 1	H. de Vilder	J. Kalma	1 - 0	H. Puyker
M. Wunnink	1 - 0	P. Melford	J. Potters	1 - 0	M. Vonder
H. Trujillo	0 - 1	L. v.d. Vecht	J. Tanja	½ - ½	R. Hillebrandt
D. Breuker	1 - 0	D. Clapper	T. Musovic	1 - 0	J. v.d. Klauw
T. Spits	½ - ½	B. Wijchgel	H. Pitt Treumann	0 - 1	P. Gorički
A. Wunnink	½ - ½	J. Franssen			
T. Slengard	½ - ½	D. Kamphuis			
L. van Staden	0 - 1	S. Steemers			
H. Kuyper	0 - 1	E. Leuw	J. Spreeuw	1 - 0	J. Uiterwijk
E. van Tuijl	0 - 1	L. Oomens	H. de Vilder	0 - 1	M. Wunnink
T. Lith	1 - 0	F. Oranje	P. Schipper	0 - 1	D. Clapper
M. Aué	0 - 1	F. Kalff	N. Narings	1 - 0	D. Breuker
P. v.d. Werf	½ - ½	J. Kalma	B. Wijchgel	0 - 1	A. Wunnink
P. Gorički	0 - 1	H. Puyker	S. Steemers	0 - 1	D. Kamphuis
T. Musovic	1 - 0	J. Tanja	J. Franssen	0 - 1	E. Leuw
C. O'Mahony	0 - 1	J. Potters	T. Lith	0 - 1	T. Slengard
R. Eckstein	½ - ½	J. Hoogenboom	M. Aué	½ - ½	L. Oomens
R. Hillebrandt	0 - 1	M. Klijnkramer	P. Zonjee	1 - 0	H. Kuyper
W. Gruenbauer	1 - 0	C. Wenneker	M. Vonder	0 - 1	J. Kalma
J. v.d. Klauw	1 - 0	H. P. Treumann	M. Ligtenberg	1 - 0	P. v.d. Werf
			T. Netten	1 - 0	J. Potters
			P. Gorički	0 - 1	J. Tanja
			J. Hoogenboom	1 - 0	C. O'Mahony
J. Uiterwijk	0 - 1	H. de Vilder	S. Kuypers	1 - 0	J. v.d. Klauw
J. Spreeuw	1 - 0	D. Breuker	R. Hillebrandt	1 - 0	H. van Keulen
T. Spits	0 - 1	M. Wunnink			

De ranglijst na 29 rondes

Steven Kuypers

- ratings -

P1.	++	Nr. Speler	Part	++	==	--	Pnt	Prc	Gtg	Zw	Ex	KNSB	CLUB	GEMM	TPR	KZR	WRD
* 1	+1	12 J. Spreeuw	21	12	7	2	15½	73	12	-1		2235	2196	1961	2144	3315	180
2	+1	10 H. de Vilder	23+1	13	6	4	16	69	16	+2		2063	2136	1980	2125	3192	179
3		5 M. Leuw	14+3	9	2	3	10	71	11	-1		2117	2150	2002	2164	3027	178
4	+1	4 M. Wunnink	20+3	12	3	5	13½	67	22	-1		2161	2101	1889	2018	2874	177
5	-1	3 A. Sula	18+2	11	2	5	12	66	13			1962	2034	1933	2055	2804	176
6		6 P. Melford	17	9	5	3	11½	67	17	-1		1993	2075	1961	2091	2702	175
7		7 G. Rill	12+1	9	1	2	9½	79	24	-1		2105	2120	1852	2084	2642	174
* 8	+3	30 L. v.d. Vecht	12+1	5	2	5	6	50	16	-1		1742	1815	1926	1926	2541	173
9	-1	18 A. Bach	14+1	7	3	4	8½	60	21	+1		1852	1893	1853	1931	2486	172
10	-1	9 H. Jolles	12+3	7	3	2	8½	70	21	+1		2107	2109	1921	2077	2483	171
11	-1	54 T. Weijers	4	2	1	1	2½	62	28			1849	1836	1664	1755	2479	170
12	+8	115 D. Clapper	12	10	2	10	83	44				1700	1834	1730	2007	2435	169
13		2 R. Kikkert	10+1	6	2	2	7	70	15	-1		2123	2125	1944	2093	2430	168
14	+4	1 N. Narings	16	10	1	5	10½	65	27			2118	2075	1872	1986	2427	167
15	+1	17 J. Spoorenberg	11	9	1	1	9½	86	47	-1		1859	1896	1595	1909	2398	166
16	-2	15 W. Fokkink	17+1	7	5	5	9½	55	14			2134	2046	1925	1968	2392	165
17	-5	28 J. Uiterwijk	15	8	7	8	53	24	+1			1765	1820	1857	1881	2351	164
18	+4	56 A. Wunnink	25	8	9	8	12½	50	37	-1		1667	1677	1681	1681	2333	163
19	-4	25 D. Breuker	24+1	10	5	9	12½	52	22	-1		1917	1884	1864	1879	2324	162
20	-3	E. Osterwald	16+1	8	3	5	9½	59	20	+1		1942	1968	1902	1969	2322	161
21	+3	41 H. Trujillo	18+2	7	1	10	7½	41	15			1826	1855	1947	1887	2241	160
22	+4	112 D. Kamphuis	10	6	3	1	7½	75	40			1912	1898	1646	1839	2231	159
23	-4	11 P. Schipper	15+2	7	1	7	7½	50	18	+1		1933	1908	1883	1883	2198	158
* 24	+5	35 E. Leuw	23	8	5	10	10½	45	32	-1		1639	1714	1775	1744	2165	157
25	+3	52 T. Slengard	27	11	6	10	14	51	35	+1		1734	1715	1694	1707	2151	156
26	-1	19 T. Spits	23	11	4	8	13	56	38	+1		1779	1769	1700	1747	2126	155
27	-4	13 S. Steemers	23	7	6	10	10	43	31	+1		1626	1691	1766	1719	2116	154
28	-7	26 B. Wijchgel	13	4	4	5	6	46	32	-1		1893	1840	1815	1787	2103	153
29	+1	67 L. Oomens	23	10	3	10	11½	50	46	-1		1582	1614	1623	1623	2071	152
30	+1	106 F. Hacquebord	7	3	4	5	71	27	-1			1818	1892	1932	2093	2030	151
31	-4	32 J. Franssen	26	13	2	11	14	53	44			1674	1684	1646	1674	2020	150
32		44 G. Mulder	11	4	1	6	4½	40	19	-1		1699	1734	1881	1816	2009	149
33		47 F. Roes	7+1	3	1	3	3½	50	36			1752	1729	1673	1673	1984	148
34	+2	42 J. Meuleman	8	4	2	2	5	62	55			1661	1680	1615	1706	1962	147
35		90 J. Smit	5	2	3	3½	70	39	+1			1834	1821	1599	1748	1952	146
36	+6	40 B. Lewerissa	7	3	2	2	4	57	50	+1		1600	1605	1556	1607	1935	145
37	+1	43 D. Colmer	4	2	1	1	2½	62	27			1818	1814	1694	1785	1910	144
38	+1	48 E. van Tuijl	17+1	7	3	7	8½	50	46			1573	1581	1591	1591	1900	143
39	-5	34 H. Kuiper	21+2	5	7	9	8½	40	38	+1		1635	1607	1675	1606	1891	142
40	+4	63 P. Zonjee	20	7	2	11	8	40	32			1698	1664	1745	1673	1886	141
41		66 M. Aué	22	7	4	11	9	40	39	+2		1643	1594	1657	1592	1873	140
42	-5	39 T. Lith	16	6	10	6	37	30	+2			1554	1622	1787	1696	1845	139
43	-3	60 L. van Staden	10	6	4	6	60	35				1684	1723	1704	1776	1833	138
44	+2	22 J. Kalma	19	9	3	7	10½	55	53	-1		1762	1715	1640	1677	1820	137
45	+2	104 F. Kalff	12	3	3	6	4½	37	40			1800	1729	1747	1656	1787	136
46	-3	45 F. Oranje	19	6	4	9	8	42	49	+1		1645	1568	1597	1541	1763	135
47	-2	38 P. v.d. Werf	20	6	5	9	8½	42	52			1609	1572	1623	1570	1740	134
48	+3	73 M. Ligtenberg	19+1	10	1	8	10½	55	61			1566	1546	1483	1520	1723	133
49	-1	16 M. Meijer	13	3	3	7	4½	34	30	-1		1693	1638	1700	1588	1673	132
50	-1	21 S. de Vos	4	2	1	1	2½	62	54	+2		1800	1811	1772	1863	1657	131
51	+9	103 T. Netten	7	4	3	4	57	57	-1			1700	1682	1576	1627	1652	130
52	-2	29 H. Dirks	7	2	4	1	4	57	62	-1		1764	1755	1650	1701	1620	129
53	-1	31 W. de Kruiff	5	2	1	2	2½	50	32	-1		1875	1846	1667	1667	1615	128
54	+4	27 J. Dekker	1	1	1	1	100	52	-1			1814	1827	1764	1982	1604	127
55	-2	98 H. Puyker	23	9	2	12	10	43	58	-1		1416	1466	1544	1498	1590	126
56	+6	53 J. Tanja	12+1	4	3	5	5½	45	50	-1		1388	1444	1564	1534	1585	125
57	-3	92 E. Mastenbroek	1	1	1	1	100	45	+1			1677	1697	1800	1932	1534	124
58	+1	75 P. Heimans	9	2	2	5	3	33	38	+1		1350	1382	1588	1466	1532	123

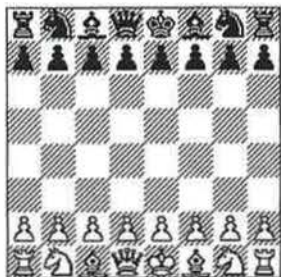
maart 2000

59	-4	51 R. Kocharyan	3	2	1	2½	83	46	-1	1800	1827	1770	2047	1519	122	
60	-4	55 J. Potters	25+2	9	2	14	10	40	42	-1	1513	1579	1683	1611	1503	121
61	+2	107 T. Musovic	12	5	1	6	5½	45	62	1600	1575	1568	1538	1499	120	
62	-5	59 M. Vonder	16+1	5	1	10	5½	34	48	+1	1452	1451	1581	1467	1467	119
63	-2	24 M. Kahn	4+1	2	1	1	2½	62	30	+1	2026	2018	1848	1939	1459	118
64		23 M. Pos	3	2	1	2½	83	59	+1	2020	2019	1712	1988	1430	117	
65		49 N. de Rijk	5	2		3	2	40	46	+1	1715	1687	1650	1578	1422	116
66	+9	71 J. Hoogenboom	6	3	1	2	3½	58	70	1550	1559	1518	1578	1365	115	
67	+4	70 R. Schaper	1		1		½	50	52	+1	1860	1856	1764	1764	1357	114
68	-2	57 C. Simoons	4	2		2	2	50	35	1590	1618	1843	1843	1338	113	
69	-2	14 E. Petersma								1752	1752		1752	1299	112	
70	-2	61 G. Lörcinzy								1440	1440		1440	1295	111	
71	-1	80 D. Rosenbaum	3	2		1	2	66	67	-1	1200	1256	1728	1850	1286	110
72	+1	76 R. Eckstein	6+1	1	2	3	2	33	59	+1	1408	1401	1509	1387	1266	109
73	-1	64 R. van Slooten	5	2	1	2	2½	50	55	+1	1663	1654	1590	1590	1260	108
74	-5	85 P. Gorički	19	7	1	11	7½	39	66	+1	1200	1305	1490	1414	1249	107
75	-1	79 G. Sylbing	11	2	4	5	4	36	49	-1	1645	1575	1558	1459	1225	106
76	+3	50 P. Ruhe	1			1			42	+1	1812	1787	1554	1490	1225	105
77	+1	77 J. Konst	8	2	1	5	2½	31	55	-2	1594	1536	1560	1421	1205	104
78	-1	72 W. Cornelissen								1708	1708		1708	1159	103	
79	-3	68 C. O'Mahony	10	4		6	4	40	62	1599	1571	1597	1525	1146	102	
80	+4	58 S. Kuypers	18	6	1	11	6½	36	72	+2	1404	1390	1493	1392	1133	101
81	-1	113 H. Hoornstra	1			1	½	50	50	+1	1970	1963	1800	1800	1090	100
82	-1	36 M. Nieuwenhuis								1887	1887		1887	1089	99	
83	-1	78 J. Bruijn								1169	1169		1169	1087	98	
84	+9	114 R. Hillebrandt	9	4	1	4	4½	50	84	-1	1700	1639	1469	1469	1081	97
85		81 M. Klijnkramer	7	2		5	2	28	49	-1	1367	1391	1662	1501	1077	96
86	-3	118 E. de Leeuw	1	1			1	100	118	-1	1400	1407	1200	1493	1054	95
87	-1	86 J. Titulaer	5	1	1	3	1½	30	49	-1	1573	1581	1831	1682	1027	94
88	-1	119 C. de Beer	1	1			1	100	119	+1	1400	1409	1254	1520	1023	93
89	-1	109 P. Wieling	3	1	1	1	1½	50	96	-1	1200	1208	1292	1292	1006	92
90		121 W. Gruenbauer	1	1			1	100	118	+1	1690	1691	1200	1638	994	91
91		74 H. de Heer	3	1	2		1	33	90	-1	1721	1685	1505	1383	962	90
92	-3	99 H. van Keulen	14	4	2	8	5	35	85	-2	1077	1156	1427	1322	946	89
93	-1	88 W. Kraaij	5	1	4		1	20	81	+1	1634	1546	1360	1120	936	88
94		105 N. Scheps	2	1	1		1	50	78		1200	1215	1427	1427	932	87
95		20 E. Beugelink								1885	1885		1885	927	86	
96		33 K. Sterrenburg								2008	2008		2008	897	85	
97		37 D. v. Rappard								2011	2011		2011	896	84	
98		46 A. Troost								1613	1613		1613	895	83	
99		62 D. Groot								1400	1400		1400	865	82	
100		65 R. van Gompel								1747	1747		1747	864	81	
101		69 R. Fritschy								1648	1648		1648	863	80	
102		87 R. v.h. Kaar								2125	2125		2125	860	79	
103		82 Y. Stein								1600	1600		1600	832	78	
104		83 J. Selier								2018	2018		2018	831	77	
105		84 B. Faber								1652	1652		1652	801	76	
106		89 R. Lith								2061	2061		2061	800	75	
107		91 W. Moes								1911	1911		1911	799	74	
108		93 G. Jonkman								1730	1730		1730	769	73	
109		94 J. van Hulst								1700	1700		1700	768	72	
110		96 H. Andrioli								1400	1400		1400	767	71	
111		97 F. de Vreeze								1678	1678		1678	737	70	
112		117 M. de Mie	1			1			84	-1	2100	2072	1700	1707	713	69
113		102 M. Voorneveld	1			1			87	+1	1605	1589	1573	1396	712	68
114		110 S. Jacquot	1			1			31	+1	1200	1199	1674	1244	683	67
115		120 Dhr. Homan	1			1			12	-1	1700	1685	1700	1507	682	66
116		111 R. Balkenende	2			2			45		1800	1766	1747	1488	659	65
117		95 S. Teunisse	2			2			77		1200	1178	1302	992	631	64
118		116 C. Wenneker	6	1		5	1	16	91		1200	1178	1418	1142	607	63
119		100 J. v.d. Klauw	25	3	2	20	4	16	78	-1	1254	1118	1408	1124	515	62
120		108 H. Pitt Treumann	15	1	1	13	1½	10	74	+1	1200	1118	1428	1062	497	61

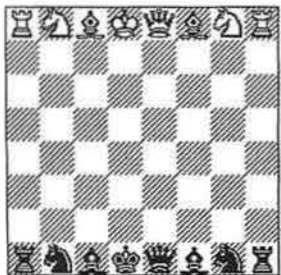
Uit het archief van Dennis

Een grappig partijtje

Jose Silva - Joao Rafael, Portugees jeugd-kampioenschap 1978

1. a3 h6 2. b3 g6 3. c3 f6 4. d3 e6 5. e3 d6 6. f3 e6 7. g3 b6 8. h3 a6 9. a4 b5 10. a5 b4 11. c4 d5 12. c5 d4 13. e4 f5 14. e5 f4 15. g4 h5 16. g5 h4 17. Pc3 dxc3 18. Ta3 bxa3 19. b4 Pf6 20. exf6 Th6 21. gxh6 g5 22. b5 g4 23. b6 g3 24. d4 e5 25. Lb5 axb5 26. d5 Lg4 27. hxg4 e4 28. d6 e3 29. Dd5 cxd5 30. Pe2 d4 31. Pxd4 Le7 32. dxe7 Dxe7 33. Lb2 De4 34. fxe4 cxb2 35. a6 b4 36. Pc2 b3 37. Ke2 bxc2 38. Td1 Pd7 39. g5 Tc8 40. g6 Tc7 41. bxc7 Pb6 42. cxb6 h3 43. Td7 Kxd7 44. Kd3 Ke6 45. e5 Kf5 46. Kc4 Ke4 47. Kc5 Kd3 48. Kd6 Kd2 49. Kd7 Kd1 50. Kd8 f3 51. g7 g2 52. h7 a2 53. f7 h2 54. b7 f2 55. a7 e2 56. e6 Kd2 57. e7 Kd1 58. a8T h1T 59. b8P g1P 60. c8L f1L 61. e8D e1D 62. f8L c1L 63. g8P b1P 64. h8T a1T

remise. En dat in 64 zetten!

Sterke lopers

Richter - Hübner, Berlijn, 1931

Natuurlijk staat wit heel goed, maar hoe te winnen? Richter deed de volgende krachtzet: 1. Dxc6! hg 2. Pg5! en tegen h6, h7 met mat is geen meer kruid gewassen. Maar 1. .. fg kan ook natuurlijk. Dan volgt: 2. Tg7! Kh8 3. Pg5 (dreigt Txb7! en Th8!) 3. .. Txf6 4. ef6 (dreigt Pxf7) Tf8 of Le8 5. f7 (dreigt Txb7, na Txf7 volgt Pxf7!).

Nielsen - Poulsen, kampioenschap van Denemarken, 1942.

Met 1. Dxd7 benut wit maximaal de sterke positie van Lh6. 1. .. Dxd7? 2. Ta8 met mat. Daarom 1. .. Tf8, maar dan: 2. Txf6! Td8 3. Dxc8 Txc8 4. Tf4 Pc3 5. Kf1 en zwart gaf op. Op 3. Dxe7 volgt 3. .. Dc1! 4. Pe1! (4. Lf1? Dxf1! 5. Kxf1 Td1! 6. Ke2 Pe3!) 4. .. Dxe1! 5. Lf1 Df1? en de koning kan weg via f3.

Onlangs was ik er weer getuige van. Van een bezoekend team waren er slechts vijf mensen aanwezig. Van de vijf wist niemand iets van de andere drie. Ook was er geen teamleider en niemand wist wie te bellen. De drie thuisspelers moesten wachten en om negen uur hadden ze reglementair gewonnen. Wel hadden ze hun avond voor niets opgeofferd en was hen de mogelijkheid ontnomen om een interne partij te spelen. Een verontschuldiging kon er volgens mij niet af.

Wat is dat voor mentaliteit? Op deze manier is het geen wonder dat de belangstelling voor het spelen in de externe competitie afneemt. Want dat is zo: voor volgend jaar is mij alweer van heel wat teams gemeld dat zij teruggetrokken zullen worden. Hopelijk staan daar nieuwe teams tegenover.

Dat moest ik even kwijt.

Gerie Opgenhaffen

In de laatste SGA-mailing luchtte competitieleider Opgenhaffen zijn hart. Zo erg als hier beschreven wordt, zijn wij toch niet?

Rosenboom: „Ja, het is een onrealistisch decor van een wereld waaruit geen ontsnappen mogelijk is. Er komt niemand van buiten naar binnen en niemand kan eruit weg. In mijn boeken zal nooit iemand halverwege een nieuwe vriendin krijgen. Het is net als bij het schaken, er zijn mooie overeenkomsten tussen het verloop van een schaakpartij van een roman: je mag geen nieuwe stukken op het bord zetten of ineens de spelregels veranderen.

„Verhalen schrijven is voor mij verwant met sport. In mijn boeken staan mensen in een strijdperk waar ze moeten winnen. Het strijdelement van sport vind ik fascinerend. Ik herinner me dat ik als kind aan het voetballen was, je ging er volledig in op, maar als er dan halverwege ineens nieuwe jongens bijkwamen, was de wedstrijd de wedstrijd niet meer. Dan was het voor mij volledig bedorven. Je kunt midden in een boek wel nieuwe personages introduceren, maar eigenlijk kun je het beter laten, want het doet afbreuk aan de afgeslotenheid, het kunstmatige, de beklemming van de wereld die je oproept.”

Uit een interview met Thomas Rosenboom. (NRCHandelsblad, 31.3.00)